

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
★	Rådets forordning (EF) nr. 985/2003 af 5. juni 2003 om ændring af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1334/1999 vedrørende importen af magnesiumoxid med oprindelse i Folkerepublikken Kina	1	
★	Rådets forordning (EF) nr. 986/2003 af 5. juni 2003 om ændring af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 360/2000 vedrørende importen af dødbændt (sintret) magnesia med oprindelse i Folkerepublikken Kina	5	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 987/2003 af 10. juni 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	9	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 988/2003 af 10. juni 2003 om åbning af licitation nr. 45/2003 EF over vinalkohol med henblik på nye industrielle anvendelser	11	
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 989/2003 af 10. juni 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 668/2001 for så vidt angår forøgelse af den mængde, der er til rådighed for den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som det tyske interventionsorgan ligger inde med	14	
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 990/2003 af 10. juni 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 968/2002 for så vidt angår forøgelse af den mængde, der er til rådighed for den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som Det Forenede Kongeriges interventionsorgan ligger inde med	16	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 991/2003 af 10. juni 2003 om fastsættelse af tildelingskoefficienter for de i maj 2003 indgivne ansøgninger om importlicens for visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2535/2001	18	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 992/2003 af 10. juni 2003 om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet	20	

Kommissionens forordning (EF) nr. 993/2003 af 10. juni 2003 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben	21
★ Rådets direktiv 2003/43/EF af 26. maj 2003 om ændring af direktiv 88/407/EØF om fastsættelse af de veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med tyresæd og indførsel heraf	23

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2003/421/EF:

★ Kommissionens afgørelse af 20. maj 2003 om suspension af undersøgelsesproceduren vedrørende handelshindringer bestående i Republikken Colombias handelspraksis i forbindelse med importen af motorkøretøjer	33
---	----

2003/422/EF:

★ Kommissionens beslutning af 26. maj 2003 om godkendelse af en diagnostisk manual for afrikansk svinepest ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 1696)	35
---	----

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

★ Rådets fælles aktion 2003/423/FUSP af 5. juni 2003 om Den Europæiske Unions militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo	50
--	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 925/2003 af 27. maj 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/298/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Den Tjekkiske Republik og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000 (EUT L 131 af 28.5.2003)	53
---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 985/2003

af 5. juni 2003

om ændring af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1334/1999 vedrørende importen af magnesiumoxid med oprindelse i Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

(1) I juni 1999 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1334/1999⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af magnesiumoxid med oprindelse i Folkerepublikken Kina («Kina»). Tolden tog form af en mindsteimportpris.

2. Indledning

(2) Den 13. juni 2002 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse («indledningsmeddelelsen») i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽³⁾ om indledning af en delvis interimundersøgelse i medfør af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen til Fællesskabet af magnesiumoxid med oprindelse i Kina.

(3) Kommissionen indledte undersøgelsen på eget initiativ for at undersøge, om formen af de gældende foranstaltninger var hensigtsmæssig. De nuværende foranstaltninger i form af en mindsteimportpris skelner ikke mellem salg til forretningsmæssigt forbundne parter og salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter og heller ikke mellem direkte salg til Fællesskabet og indirekte salg, dvs. salg, der ikke finder sted direkte fra en eksportør i det pågældende land til en importør i Fællesskabet. Det kan åbne mulighed for omgåelse af foran-

staltningerne, at der ikke skelnes mellem de forskellige typer salg. Parterne kan nemlig fastsætte en kunstigt høj importpris, når varerne indføres i Fællesskabet, for at undgå at betale antidumpingtold. Denne kunstigt høje pris kan opnås ved, at forretningsmæssigt forbundne parter indgår en aftale herom, eller ved at prisen pustes op som følge af successive salg inden toldbehandlingen.

(4) De gældende foranstaltninger synes derfor ikke i tilstrækkelig grad at kunne modvirke den skadelige dumping.

(5) De gældende foranstaltninger tager endvidere ikke hensyn til situationer, hvor de indførte varer er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning i Fællesskabet. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at foranstaltningerne ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt til at fjerne skaden, og at der derfor bør tages højde for en eventuel værdiforringelse, i tilfælde af at varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning i Fællesskabet.

3. Undersøgelse

(6) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, og deres sammenslutninger, repræsentanterne for det pågældende eksportland og EF-producenterne om indledningen af proceduren.

(7) Interesserede parter fik lejlighed til at give deres mening til kende skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(8) Et handelskammer i det pågældende land samt en sammenslutning af EF-producenter og importører og forhandlere i Fællesskabet tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for ovennævnte frist, og som påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik lejlighed til at blive hørt mundtligt.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 159 af 25.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 140 af 13.6.2002, s. 6.

- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om hensigtsmæssigheden af de gældende foranstaltninger.

B. SALG TIL FORRETNINGSMÆSSIGT OG IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT FORBUNDNE PARTER

- (10) Når eksportører, der er omfattet af foranstaltningerne, eksporterer til forretningsmæssigt forbundne selskaber i Fællesskabet, kan de fakturere varerne til en pris, der ligger over mindsteimportprisen, og derefter udligne denne pris efter toldbehandlingen. Derved kan mindsteimportprisen blive virkningsløs, da den pågældende vare rent faktisk stadig eksporteres til Fællesskabet til under den pågældende mindsteimportpris. Dette vil kunne føre til videresalgspriser i Fællesskabet, der forhindrer foranstaltningerne i at få de ønskede virkninger, dvs. at fjerne dumpingens skadelige virkninger.
- (11) Hvis de kinesiske eksportørers salg til forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet var omfattet af en værditold, ville den alvorlige risiko for en sådan told-uddragelse mellem forretningsmæssigt forbundne parter være betydeligt mindre, og det ville være meget lettere at opdage eventuelle prismanipulationer. En værditold fastsættes nemlig i forhold til varens værdi i henhold til gældende regler for fastsættelse af toldværdien for varer, der indføres i Fællesskabet, jf. EF-toldkodeksen⁽¹⁾. For transaktioner mellem ikke-forretningsmæssigt forbundne parter er de indførte varers toldværdi ifølge EF-toldkodeksen almindeligvis transaktionsværdien. For at transaktionsværdien mellem forretningsmæssigt forbundne parter kan antages af toldmyndighederne, skal eksportøren påvise, at denne værdi ligger i nærheden af en af de transaktionsværdier, der er defineret i EF-toldkodeksens artikel 30. Det indgår som en del af toldmyndighedernes daglige arbejde at undersøge, om de således fastlagte transaktionsværdier er sat for lavt. Hvis toldmyndighederne opdager, at overførselsprisen mellem forretningsmæssigt forbundne parter er kunstigt lav, beregner de en ny og højere toldværdi. Fællesskabets toldlovgivning⁽²⁾ giver en udtømmende definition af »forretningsmæssigt forbundne parter« med henblik på toldberegningen. Toldmyndighederne undersøger rutinemæssigt, om transaktionen finder sted mellem forretningsmæssigt forbundne parter, og er således godt rustet til at fastslå, hvilken status der er tale om for de parter, der handler med den pågældende vare. Hvis varerne er omfattet af en værditold, vil toldmyndighederne derfor kunne opdage enhver uregelmæssighed i værdifastsættelsen mellem forretningsmæssigt forbundne parter og dermed gøre det vanskeligere at omgå foranstaltningerne.
- (12) Den pågældende told vil skulle fastsættes på grundlag af transaktionsværdien. Hvis parterne nedsætter transaktionsværdien, vil det få konsekvenser for efterfølgende

undersøgelser, herunder antiovervæltningundersøgelser, da denne lave transaktionsværdi vil blive lagt til grund for fastsættelsen af den nye eksportpris, hvilket vil kunne forøge dumpingmargenen. Hvis der er tale om en værditold, vil den (lave) transaktionsværdi fremgå af de pågældende fragtdokumenter.

- (13) Endelig skal det bemærkes, at mindsteimportpriser i højere grad tilskynder de forretningsmæssigt forbundne parter til prismanipulation. Med en mindsteimportpris kan prismanipulationer endda føre til, at parterne helt undgår at betale antidumpingtold. Med en værditold vil eventuelle prismanipulationer derimod kun føre til en lavere told, da tolden beregnes som en procentdel af prisen, uanset dens størrelse. Risikoen for prismanipulation er derfor højere ved en mindsteimportpris end ved en værditold.
- (14) EF-producenterne anmodede om ikke at ændre foranstaltningernes form for transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne importører. Efter deres opfattelse er der en risiko for, at de forretningsmæssigt forbundne importørers status ikke vil blive korrekt vurderet af de nationale toldmyndigheder. De hævdede, at ikke-forretningsmæssigt forbundne importører vil kunne foregive at være forretningsmæssigt forbundne og dermed uretmæssigt nyde godt af en værditold i stedet for en mindsteimportpris. I den forbindelse skal det gentages, at toldmyndighederne fuldt ud er i stand til at fastlægge de berørte parters status. Desuden har tolden den samme virkning uanset dens form, dvs. uanset om det er en mindsteimportpris eller en værditold, nemlig at fjerne virkningerne af den skadelige dumping. Tolden vil derfor stadig have den samme virkning, selv i den usandsynlige situation, at importører uretmæssigt foregiver at være forretningsmæssigt forbundne, og samtidig vil den samlede risiko for omgåelse blive mindre.
- (15) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at risikoen for omgåelse af tolden ville blive væsentligt mindre, hvis salget fra de kinesiske eksportører til forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet var omfattet af en værditold. EF-producenternes anmodning om ikke at ændre foranstaltningernes form for forretningsmæssigt forbundne importører afvises derfor.
- (16) EF-producenterne hævdede også, at definitionen af prisen i den dispositive del af forordning (EF) nr. 1334/1999 som »netto, frit Fællesskabets grænse« stadig giver importøren mulighed for at fortolde varerne ved den endelige kundes lager, herunder alle logistikomkostninger fra »cif, frit ab« til »franko endelig kunde«, og at importprisen derfor kan være kunstigt høj. EF-producenterne anmodede derfor om at ændre ordlyden til »frit Fællesskabets havn«.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 (EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11).

- (17) Den toldværdi, der opnås ved definitionen »netto, frit Fællesskabets grænse«, omfatter imidlertid kun transport- og forsikringsomkostningerne for de importerede varer samt de udgifter til lastning og håndtering, der er forbundet med transporten af varerne til deres importsted i Fællesskabets toldområde. Omkostninger, der opstår efter importen fra grænsen til den endelige kunde, er ikke inkluderet, og derfor afvises anmodningen som ubegrundet.
- (18) For at undgå overvæltning burde foranstaltningerne efter EF-erhvervsgrænsens opfattelse indføres i form af en dobbelt told, dvs. enten en mindsteimportpris eller en værditold, alt efter hvad der er højest, hvorved man kunne imødegå eventuelle prismanipulationer. Dette argument afvises, da det ikke var tilstrækkeligt underbygget.
- (19) Endelig påstod et handelskammer, at hvis transaktionen finder sted til en pris, der svarer til eller ligger over mindsteimportprisen, bør dette være nok til at fjerne de skadelige virkninger, uanset om denne transaktion finder sted til en forretningsmæssigt eller ikke-forretningsmæssigt forbundet part. Hvis der blev anvendt en værditold for en vare, hvis pris svarer til eller ligger over mindsteimportprisen, ville beskyttelsen gå ud over, hvad der er nødvendigt for at fjerne de skadelige virkninger.
- (20) I denne forbindelse skal det understreges, at tolden har den samme virkning uanset dens form, dvs. uanset om det er en mindsteimportpris eller en værditold, nemlig at fjerne virkningerne af den skadelige dumping. Desuden foreslås det ikke, at værditolden skal anvendes sammen med mindsteimportprisen, men at den skal træde i stedet for denne mindsteimportpris. Endelig kan eksportører af varer, der er omfattet af antidumpingforanstaltninger, som nævnt ovenfor let fakturere varen til en kunstigt høj pris (dvs. over mindsteimportprisen), når de eksporterer til forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet, og senere udligne denne pris efter toldbehandlingen. Derved kan mindsteimportprisen blive virkningsløs, og de efterfølgende videresalgpriser i Fællesskabet kan forhindre foranstaltningerne i at få de ønskede virkninger. På denne baggrund, og i betragtning af den alvorlige risiko for prismanipulation ved salg mellem forretningsmæssigt forbundne parter, afvises handelskammerets argument.
- (22) En importør hævdede, at der ikke burde skelnes mellem direkte og indirekte salg til Fællesskabet, da dette ville medføre en forskelsbehandling af de forskellige importører. F.eks. ville importører, der køber deres varer gennem forhandlere i tredjelande, blive forfordelt i forhold til importører, der køber deres varer direkte fra en eksportør i det pågældende land, selv om ingen af de pågældende selskaber er forretningsmæssigt forbundne.
- (23) For det første skal det erindres, at begge former for told tager sigte på at fjerne virkningerne af den skadelige dumping, og at de derfor er fastsat på samme niveau. For det andet er det nødvendigt at skelne mellem direkte og indirekte salg for at begrænse risikoen for prismanipulation. Denne risiko anses for at være til stede i alle de tilfælde, hvor salget ikke finder sted direkte fra en eksportør i Kina til en ikke-forretningsmæssigt forbundet importør i Fællesskabet, da der er et større antal parter involveret i salget, og det er vanskeligere for toldmyndighederne at kontrollere hele transaktionskæden, når salget finder sted gennem forhandlere i tredjelande. I sin årsberetning for 2000⁽¹⁾ fremhæver Revisionsretten, hvor alvorlig denne risiko er. Importørens argument afvises på baggrund af den alvorlige risiko for prismanipulation, der er forbundet med indirekte salg, og som anses for at veje tungere end de eventuelle ulemper for importører, der køber deres varer fra tredjelande.
- (24) Det konkluderes derfor, at direkte salg fra eksportører i Kina til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet fortsat skal være omfattet af den mindsteimportpris, som blev konstateret at være en hensigtsmæssig foranstaltning i den oprindelige undersøgelse. For at undgå risikoen for prismanipulation finder den tidligere fastsatte værditold på 27,1 %⁽²⁾ imidlertid anvendelse for alle andre tilfælde.

D. BESKADIGEDE VARER

C. DIREKTE OG INDIREKTE SALG MELLEM IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT FORBUNDNE PARTER

- (21) Ved salg mellem ikke-forretningsmæssigt forbundne parter bør der endvidere skelnes mellem direkte salg (mellem en importør i Fællesskabet og en eksportør i det pågældende land) og indirekte salg (som ikke finder sted direkte fra en eksportør i det pågældende land til en importør i Fællesskabet), da der i sidstnævnte tilfælde er en tilsvarende risiko for prismanipulation.
- (25) Artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93 fastslår, at med henblik på fastsættelse af toldværdien fordeles den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, når de pågældende varer er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning. Værditolden for beskadigede varer følger således faldet i de priser, der er betalt eller skal betales, når varerne er blevet beskadiget, og den pågældende told nedsættes automatisk.
- (26) Hvis de beskadigede varer er omfattet af en mindsteimportpris, sker der ikke en automatisk nedjustering af den told, der skal betales, dvs. forskellen mellem mindsteimportprisen og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet. Hvis den mindsteimportpris, der finder anvendelse for ikke-beskadigede varer, også anvendes for beskadigede varer, vil foranstaltningerne således kunne gå ud over, hvad der er nødvendigt til at fjerne skaden.

⁽¹⁾ EFT C 359 af 15.12.2001, s. 1, betragtning 1.31 og 1.35.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1473/93 (EFT L 145 af 17.6.1993, s. 1).

- (27) For at undgå ovennævnte situation bør mindsteimportprisen i tilfælde af beskadigede varer reduceres med en procentdel svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales. Den told, der skal betales, vil derefter svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.
- (28) EF-producenterne fremførte, at for at undgå svig burde toldværdien for beskadigede varer fastsættes af en uafhængig ekspert.
- (29) Fastsættelsen af varers værdi, uanset om de er beskadigede eller ej, foretages af toldmyndighederne i henhold til klare regler i EF-toldkodeksen. I betragtning af disse regler, der sikrer en tilstrækkelig grad af uvildighed, anses det ikke for nødvendigt at indføre yderligere bestemmelser. Kravet afvises derfor.
- (30) Da de interesserede parter ikke har fremsat underbyggede argumenter, konkluderes det, at i tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, bør den told, der skal betales, svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1334/1999 affattes således:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. juni 2003.

- »2. Antidumpingtolden fastsættes til:
- a) forskellen mellem mindsteimportprisen på 112 EUR pr. ton og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, i alle tilfælde, hvor sidstnævnte pris er:
- lavere end nævnte mindsteimportpris, og
 - fastsat på grundlag af en faktura udstedt direkte af en eksportør, som har sin virksomhed i Folkerepublikken Kina, til en ikke-forretningsmæssigt forbundet part i Fællesskabet (Taric-tillægskode A420)
- b) nul, hvis nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, er fastsat på grundlag af en faktura udstedt direkte af en eksportør, som har sin virksomhed i Folkerepublikken Kina, til en ikke-forretningsmæssigt forbundet part i Fællesskabet og svarer til eller er højere end mindsteimportprisen på 112 EUR pr. ton (Taric-tillægskode A420)
- c) et beløb svarende til en værditold på 27,1 % i alle andre tilfælde, som ikke er omfattet af litra a) og b) (Taric-tillægskode A999).

I tilfælde, hvor antidumpingtolden er fastsat i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a), og varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93, nedsættes den ovennævnte mindsteimportpris med en procentdel, der svarer til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales. Den told, der skal betales, vil derefter svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne

M. STRATAKIS

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 986/2003

af 5. juni 2003

om ændring af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 360/2000 vedrørende importen af dødbrændt (sintret) magnesia med oprindelse i Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

(1) I februar 2000 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 360/2000⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af dødbrændt (sintret) magnesia («dødbrændt magnesia») med oprindelse i Folkerepublikken Kina («Kina»). Tolden tog form af en mindsteimportpris.

2. Indledning

(2) Den 13. juni 2002 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse («indledningsmeddelelsen») i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽³⁾ om indledning af en delvis interimsundersøgelse i medfør af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen til Fællesskabet af dødbrændt magnesia med oprindelse i Kina.

(3) Kommissionen indledte undersøgelsen på eget initiativ for at undersøge, om formen af de gældende foranstaltninger var hensigtsmæssig. De nuværende foranstaltninger i form af en mindsteimportpris skelner ikke mellem salg til forretningsmæssigt forbundne parter og salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter og heller ikke mellem direkte salg til Fællesskabet og indirekte salg, dvs. salg, der ikke finder sted direkte fra en eksportør i det pågældende land til en importør i Fællesskabet. Det kan åbne mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, at der ikke skelnes mellem de forskellige typer salg. Parterne kan nemlig fastsætte en kunstigt høj importpris, når varerne indføres i Fællesskabet, for at undgå at betale antidumpingtold. Denne kunstigt høje pris kan opnås ved, at forretningsmæssigt forbundne parter indgår en aftale herom, eller ved at prisen pustes op som følge af successive salg inden toldbehandlingen.

(4) De gældende foranstaltninger synes derfor ikke i tilstrækkelig grad at kunne modvirke den skadelige dumping.

(5) De gældende foranstaltninger tager endvidere ikke hensyn til situationer, hvor de indførte varer er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning i Fællesskabet. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at foranstaltningerne ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt til at fjerne skaden, og at der derfor bør tages højde for en eventuel værdiforringelse i tilfælde af, at varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning i Fællesskabet.

3. Undersøgelse

(6) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, og deres sammenslutninger, repræsentanterne for det pågældende eksportland og EF-producenterne om indledningen af proceduren.

(7) Interesserede parter fik lejlighed til at give deres mening til kende skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(8) Et handelskammer i det pågældende land samt producenter, importører og forhandlere i Fællesskabet tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for den fastsatte frist, og som påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik lejlighed til at blive hørt mundtligt.

(9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om hensigtsmæssigheden af de gældende foranstaltninger.

B. SALG TIL FORRETNINGSMÆSSIGT OG IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT FORBUNDNE PARTER

(10) Når eksportører, der er omfattet af foranstaltningerne, eksporterer til forretningsmæssigt forbundne selskaber i Fællesskabet, kan de fakturere varerne til en pris, der ligger over mindsteimportprisen, og derefter udligne denne pris efter toldbehandlingen. Derved kan mindsteimportprisen blive virkningsløs, da den pågældende vare rent faktisk stadig eksporteres til Fællesskabet til under den pågældende mindsteimportpris. Dette vil kunne føre til videresalgpriser i Fællesskabet, der forhindrer foranstaltningerne i at få de ønskede virkninger, dvs. at fjerne dumpingens skadelige virkninger.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 46 af 18.2.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 140 af 13.6.2002, s. 4.

- (11) Hvis de kinesiske eksportørers salg til forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet var omfattet af en værditold, ville den alvorlige risiko for en sådan told-unddragelse mellem forretningsmæssigt forbundne parter være betydeligt mindre, og det ville være meget lettere at opdage eventuelle prismanipulationer. En værditold fastsættes nemlig i forhold til varens værdi i henhold til gældende regler for fastsættelse af toldværdien for varer, der indføres i Fællesskabet, jf. EF-toldkodeksen⁽¹⁾. For transaktioner mellem ikke-forretningsmæssigt forbundne parter er de indførte varers toldværdi ifølge EF-toldkodeksen almindeligvis transaktionsværdien. For at transaktionsværdien mellem forretningsmæssigt forbundne parter kan antages af toldmyndighederne, skal eksportøren påvise, at denne værdi ligger i nærheden af en af de transaktionsværdier, der er defineret i EF-toldkodeksens artikel 30. Det indgår som en del af toldmyndighedernes daglige arbejde at undersøge, om de således fastlagte transaktionsværdier er sat for lavt. Hvis toldmyndighederne opdager, at overførselsprisen mellem forretningsmæssigt forbundne parter er kunstigt lav, beregner de en ny og højere toldværdi. Fællesskabets toldlovgivning⁽²⁾ giver en udtømmende definition af »forretningsmæssigt forbundne parter« med henblik på toldberegningen. Toldmyndighederne undersøger rutinemæssigt, om transaktionen finder sted mellem forretningsmæssigt forbundne parter, og er således godt rustet til at fastslå, hvilken status der er tale om for de parter, der handler med den pågældende vare. Hvis varerne er omfattet af en værditold, vil toldmyndighederne derfor kunne opdage enhver uregelmæssighed i værdifastsættelsen mellem forretningsmæssigt forbundne parter og dermed gøre det vanskeligere at omgå foranstaltningerne.
- (12) Den pågældende told vil skulle fastsættes på grundlag af transaktionsværdien. Hvis parterne nedsætter transaktionsværdien, vil det få konsekvenser for efterfølgende undersøgelser, herunder antiovervæltningundersøgelser, da denne lave transaktionsværdi vil blive lagt til grund for fastsættelsen af den nye eksportpris, hvilket vil kunne forøge dumpingmargenen. Hvis der er tale om en værditold, vil den (lave) transaktionsværdi fremgå af de pågældende fragtdokumenter.
- (13) Endelig skal det bemærkes, at mindsteimportpriser i højere grad tilskynder de forretningsmæssigt forbundne parter til prismanipulation. Med en mindsteimportpris kan prismanipulationer endda føre til, at parterne helt undgår at betale antidumpingtold. Med en værditold vil eventuelle prismanipulationer derimod kun føre til en lavere told, da tolden beregnes som en procentdel af prisen, uanset dens størrelse. Risikoen for prismanipulation er derfor højere ved en mindsteimportpris end ved en værditold.
- (14) EF-producenterne anmodede om ikke at ændre foranstaltningernes form for transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne importører. Efter deres opfattelse er der en risiko for, at de forretningsmæssigt forbundne importørers status ikke vil blive korrekt vurderet af de nationale toldmyndigheder. De hævdede, at ikke-forretningsmæssigt forbundne importører vil kunne foregive at være forretningsmæssigt forbundne og dermed uretmæssigt nyde godt af en værditold i stedet for en mindsteimportpris. I den forbindelse skal det gentages, at toldmyndighederne fuldt ud er i stand til at fastlægge de berørte parter status. Desuden har tolden den samme virkning uanset dens form, dvs. uanset om det er en mindsteimportpris eller en værditold, nemlig at fjerne virkningerne af den skadelige dumping. Tolden vil derfor stadig have den samme virkning, selv i den usandsynlige situation, at importører uretmæssigt foregiver at være forretningsmæssigt forbundne, og samtidig vil den samlede risiko for omgåelse blive mindre.
- (15) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at risikoen for omgåelse af tolden ville blive væsentligt mindre, hvis salget fra de kinesiske eksportører til forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet var omfattet af en værditold. EF-producenterne anmodning om ikke at ændre foranstaltningernes form for forretningsmæssigt forbundne importører afvises derfor.
- (16) EF-producenterne hævdede også, at definitionen af prisen i den dispositive del af forordning (EF) nr. 360/2000 som »netto, frit Fællesskabets grænse« stadig giver importøren mulighed for at fortolde varerne ved den endelige kundes lager, herunder alle logistikomkostninger fra »cif, frit ab« til »franko endelig kunde«, og at importprisen derfor kan være kunstigt høj. EF-producenterne anmodede derfor om at ændre ordlyden til »frit Fællesskabets havn«.
- (17) Den toldværdi, der opnås ved definitionen »netto, frit Fællesskabets grænse«, omfatter imidlertid kun transport- og forsikringsomkostningerne for de importerede varer samt de udgifter til lastning og håndtering, der er forbundet med transporten af varerne til deres importsted i Fællesskabets toldområde. Omkostninger, der opstår efter importen fra grænsen til den endelige kunde, er ikke inkluderet, og derfor afvises anmodningen som ubegrundet.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 (EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11).

- (18) For at undgå overvæltning burde foranstaltningerne efter EF-erhvervsgrenens opfattelse indføres i form af en dobbelt told, dvs. enten en mindsteimportpris eller en værditold, alt efter hvad der er højest, hvorved man kunne imødegå eventuelle prismanipulationer. Dette argument afvises, da det ikke var tilstrækkeligt underbygget.
- (19) Endelig påstod et handelskammer, at hvis transaktionen finder sted til en pris, der svarer til eller ligger over mindsteimportprisen, bør dette være nok til at fjerne de skadelige virkninger, uanset om denne transaktion finder sted til en forretningsmæssigt eller ikke-forretningsmæssigt forbundet part. Hvis der blev anvendt en værditold for en vare, hvis pris svarer til eller ligger over mindsteimportprisen, ville beskyttelsen gå ud over, hvad der er nødvendigt for at fjerne de skadelige virkninger.
- (20) I denne forbindelse skal det understreges, at tolden har den samme virkning uanset dens form, dvs. uanset om det er en mindsteimportpris eller en værditold, nemlig at fjerne virkningerne af den skadelige dumping. Desuden foreslås det ikke, at værditolden skal anvendes sammen med mindsteimportprisen, men at den skal træde i stedet for denne mindsteimportpris. Endelig kan eksportører af varer, der er omfattet af antidumpingforanstaltninger, som nævnt ovenfor let fakturere varen til en kunstigt høj pris (dvs. over mindsteimportprisen), når de eksporterer til forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet, og senere udligne denne pris efter toldbehandlingen. Derved kan mindsteimportprisen blive virkningsløs, og de efterfølgende videresalgspriser i Fællesskabet kan forhindre foranstaltningerne i at få de ønskede virkninger. På denne baggrund, og i betragtning af den alvorlige risiko for prismanipulation ved salg mellem forretningsmæssigt forbundne parter, afvises handelskammerets argument.

C. DIREKTE OG INDIREKTE SALG MELLEM IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT FORBUNDNE PARTER

- (21) Ved salg mellem ikke-forretningsmæssigt forbundne parter bør der endvidere skelnes mellem direkte salg (mellem en importør i Fællesskabet og en eksportør i det pågældende land) og indirekte salg (som ikke finder sted direkte fra en eksportør i det pågældende land til en importør i Fællesskabet), da der i sidstnævnte tilfælde er en tilsvarende risiko for prismanipulation.
- (22) En importør hævdede, at der ikke burde skelnes mellem direkte og indirekte salg til Fællesskabet, da dette ville medføre en forskelsbehandling af de forskellige importører. F.eks. ville importører, der køber deres varer

gennem forhandlere i tredjelande, blive forfordelt i forhold til importører, der køber deres varer direkte fra en eksportør i det pågældende land, selv om ingen af de pågældende selskaber er forretningsmæssigt forbundne.

- (23) For det første skal det erindres, at begge former for told tager sigte på at fjerne virkningerne af den skadelige dumping, og at de derfor er fastsat på samme niveau. For det andet er det nødvendigt at skelne mellem direkte og indirekte salg for at begrænse risikoen for prismanipulation. Denne risiko anses for at være til stede i alle de tilfælde, hvor salget ikke finder sted direkte fra en eksportør i Kina til en ikke-forretningsmæssigt forbundet importør i Fællesskabet, da der er et større antal parter involveret i salget, og det er vanskeligere for toldmyndighederne at kontrollere hele transaktionskæden, når salget finder sted gennem forhandlere i tredjelande. I sin årsberetning for 2000⁽¹⁾ fremhæver Revisionsretten, hvor alvorlig denne risiko er. Importørens argument afvises på baggrund af den alvorlige risiko for prismanipulation, der er forbundet med indirekte salg, og som anses for at veje tungere end de eventuelle ulemper for importører, der køber deres varer fra tredjelande.
- (24) Det konkluderes derfor, at direkte salg fra eksportører i Kina til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter i Fællesskabet fortsat skal være omfattet af den mindsteimportpris, som blev konstateret at være en hensigtsmæssig foranstaltning i den oprindelige undersøgelse. For at undgå risikoen for prismanipulation finder den tidligere fastsatte værditold på 63,3 %⁽²⁾ imidlertid anvendelse for alle andre tilfælde.

D. BESKADIGEDE VARER

- (25) Artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93 fastslår, at med henblik på fastsættelse af toldværdien fordeles den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, når de pågældende varer er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning. Værditolden for beskadigede varer følger således faldet i de priser, der er betalt eller skal betales, når varerne er blevet beskadiget, og den pågældende told nedsættes automatisk.
- (26) Hvis de beskadigede varer er omfattet af en mindsteimportpris, sker der ikke en automatisk nedjustering af den told, der skal betales, dvs. forskellen mellem mindsteimportprisen og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortødet. Hvis den mindsteimportpris, der finder anvendelse for ikke-beskadigede varer, også anvendes for beskadigede varer, vil foranstaltningerne således kunne gå ud over, hvad der er nødvendigt til at fjerne skaden.

⁽¹⁾ EFT C 359 af 15.12.2001, s. 1, betragtning 1.31 og 1.35.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3386/93 (EFT L 306 af 11.12.1993, s. 16).

- (27) For at undgå ovennævnte situation bør mindsteimportprisen i tilfælde af beskadigede varer reduceres med en procentdel svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales. Den told, der skal betales, vil derefter svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.
- (28) EF-producenterne fremførte, at for at undgå svig burde toldværdien for beskadigede varer fastsættes af en uafhængig ekspert.
- (29) Fastsættelsen af varers værdi, uanset om de er beskadigede eller ej, foretages af toldmyndighederne i henhold til klare regler i EF-toldkodeksen. I betragtning af disse regler, der sikrer en tilstrækkelig grad af uvildighed, anses det ikke for nødvendigt at indføre yderligere bestemmelser. Kravet afvises derfor.
- (30) Da de interesserede parter ikke har fremsat underbyggede argumenter, konkluderes det, at i tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, bør den told, der skal betales, svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 360/2000 affattes således:

- »2. Antidumpingtolden fastsættes til:
- a) forskellen mellem mindsteimportprisen på 120 EUR pr. ton og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, i alle tilfælde, hvor sidstnævnte pris er:
- lavere end nævnte mindsteimportpris, og

— fastsat på grundlag af en faktura udstedt direkte af en eksportør, som har sin virksomhed i Folkerepublikken Kina, til en ikke-forretningsmæssigt forbundet part i Fællesskabet (Taric-tillægskode A439),

- b) nul, hvis nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, er fastsat på grundlag af en faktura udstedt direkte af en eksportør, som har sin virksomhed i Folkerepublikken Kina, til en ikke-forretningsmæssigt forbundet part i Fællesskabet og svarer til eller er højere end mindsteimportprisen på 120 EUR pr. ton (Taric-tillægskode A439)
- c) et beløb svarende til en værditold på 63,3 % i alle andre tilfælde, som ikke er omfattet af litra a) og b) (Taric-tillægskode A999).

I tilfælde, hvor antidumpingtolden er fastsat i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a), og varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93, nedsættes den ovennævnte mindsteimportpris med en procentdel, der svarer til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales. Den told, der skal betales, vil derefter svare til forskellen mellem den nedsatte mindsteimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. juni 2003.

På Rådets vegne
M. STRATAKIS
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 987/2003**af 10. juni 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. juni 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	83,4
	096	83,0
	999	83,2
0707 00 05	052	109,0
	999	109,0
0709 90 70	052	92,0
	999	92,0
0805 50 10	382	63,8
	388	57,5
	528	42,0
	999	54,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	80,6
	400	117,1
	404	89,5
	508	80,8
	512	85,6
	528	67,9
	720	107,6
	800	224,9
	804	111,7
	999	107,3
	0809 10 00	052
999		322,6
0809 20 95	064	261,1
	068	156,6
	400	280,1
	999	232,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 988/2003

af 10. juni 2003

om åbning af licitation nr. 45/2003 EF over vinalkohol med henblik på nye industrielle anvendelser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 625/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 80, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1623/2000 fastsætter bl.a. gennemførelsesbestemmelser for afsætningen af lagre af alkohol, som hidrører fra destillationer omhandlet i artikel 27, 28 og 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999, og som interventionsorganerne ligger inde med.
- (2) Der bør gennemføres licitationer over vinalkohol med henblik på nye industrielle anvendelser for at reducere lagrene af EF-vinalkohol og muliggøre gennemførelsen af industrielle projekter af begrænset omfang i Fællesskabet eller forarbejdning til varer bestemt til eksport til industriel anvendelse. Den EF-vinalkohol, som medlemsstaterne oplagrer, består af mængder, der hidrører fra destillationer omhandlet i artikel 35 og 39 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1677/1999 ⁽⁶⁾, samt artikel 27 i forordning (EF) nr. 1493/1999.
- (3) Siden Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽⁷⁾ skal budpriserne og sikkerhedsstillelsen angives i euro og betalinger foretages i euro.
- (4) Der bør for indgivelsen af bud fastsættes minimumspriser, der er differentieret efter endelig anvendelseskategori.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

Artikel 1

Der sælges ved licitation nr. 45/2003 EF vinalkohol med henblik på nye industrielle anvendelser. Alkoholene hidrører fra destillationer omhandlet i artikel 35 og 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 og artikel 27 i forordning (EF) nr. 1493/1999 og opbevares hos det franske interventionsorgan.

Der skal sælges en mængde på 130 000 hl ren alkohol (100 % vol.). Beholdernes numre, oplagingsstederne og mængden af ren alkohol (100 % vol.) i hver beholder er anført i bilaget.

Artikel 2

Salget gennemføres i overensstemmelse med artikel 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 og 101 i forordning (EF) nr. 1623/2000 og artikel 2 i forordning (EF) nr. 2799/98.

Artikel 3

Buddene skal indgives til det interventionsorgan, der ligger inde med den pågældende alkohol:

Onivins-Libourne, Délégation nationale, 17 avenue de la Ballastière, BP 231, F-33505 Libourne Cedex (tlf. (33-5) 57 55 20 00, telex 57 20 25, fax (33-5) 57 55 20 59)

eller fremsendes til dette interventionsorgan pr. anbefalet brev.

Buddene skal være indeholdt i en forsejlet kuvert, der er forsynet med angivelsen »Bud — licitation nr. 45/2003 EF med henblik på nye industrielle anvendelser«, og denne skal igen være anbragt i en kuvert adresseret til det pågældende interventionsorgan.

Buddene skal være det pågældende interventionsorgan i hænde senest den 30. juni 2003, kl. 12.00 (belgisk tid).

Hvert bud skal være ledsaget af et bevis for, at der over for det pågældende interventionsorgan, der ligger inde med det pågældende alkohol, er stillet en deltagessikkerhed på 4 EUR/hl ren alkohol (100 % vol.).

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.
⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.
⁽³⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 45.
⁽⁴⁾ EUT L 90 af 8.4.2003, s. 4.
⁽⁵⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.
⁽⁶⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 8.
⁽⁷⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

Artikel 4

Buddene skal have en minimumspris på 7 EUR/hl for ren alkohol (100 % vol.) bestemt til fremstilling af bagegær, 26 EUR/hl for ren alkohol (100 % vol.) bestemt til fremstilling af kemiske produkter af amin- og kloraltypen til eksport, 32 EUR/hl for ren alkohol (100 % vol.) bestemt til fremstilling af »eau de cologne« til eksport og 7,5 EUR/hl for ren alkohol (100 % vol.) bestemt til andre industrielle anvendelser.

Artikel 5

Formaliteterne for udtagning af prøver er fastlagt i artikel 98 i forordning (EF) nr. 1623/2000. Prisen for prøverne er 10 EUR pr. liter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 2003.

Interventionsorganet skal levere alle nødvendige oplysninger om det alkohol, der er sat til salg.

Artikel 6

Sikkerheden for korrekt gennemførelse er på 30 EUR/hl ren alkohol (100 % vol.).

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

LICITATION Nr. 45/2003 EF OVER ALKOHOL MED HENBLIK PÅ NYE INDUSTRIELLE ANVENDELSER

Oplagringssted, mængde og egenskaber for den alkohol, der sælges

Medlemsstat	Sted	Beholder- nummer	Antal hl alkohol (100 % vol.)	Forordning (EØF) nr. 822/87 og (EF) nr. 1493/1999, artikel	Alkoholtype	Alkoholind- hold (% vol.)
Frankrig	Onivins-Longuefuye F-53200 Longuefuye	8	22 345	27	Rå	+ 92
		7	22 530	27	Rå	+ 92
		12	22 380	27	Rå	+ 92
		13	22 360	27	Rå	+ 92
		19	13 225	27	Rå	+ 92
		16	3 490	39	Rå	+ 92
		13	160	35	Rå	+ 92
		7	23 510	27	Rå	+ 92
		Onivins-Port La Nouvelle Av. Adolphe Turrel BP 62 F-11210 Port La Nouvelle				
	I alt		130 000			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 989/2003

af 10. juni 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 668/2001 for så vidt angår forøgelse af den mængde, der er til rådighed for den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som det tyske interventionsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1630/2000 ⁽⁴⁾, er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 668/2001 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 937/2003 ⁽⁶⁾, blev der åbnet en løbende licitation med henblik på eksport af 3 800 088 t byg, som det tyske interventionsorgan ligger inde med.
- (3) Tyskland har meddelt Kommissionen, at landets interventionsorgan har til hensigt at forøge den mængde, der er til rådighed for licitationen med henblik på eksport, med 499 361 t. I betragtning af markedssituationen bør Tysklands anmodning imødekommes.
- (4) I betragtning af forøgelsen af den mængde, der er til rådighed for licitationen, er det nødvendigt straks at foretage ændringer i listen over oplagringssteder og oplagrede mængder.

(5) Forordning (EF) nr. 668/2001 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 668/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Licitationen omfatter maksimalt 4 299 449 t byg, der skal eksporteres til alle tredjelande undtagen Bulgarien, Canada, Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Mexico, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Ungarn og USA.

2. De steder, hvor de 4 299 449 t byg er oplagret, er nævnt i bilag I.«

2) Bilag I affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 191 af 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 187 af 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 93 af 3.4.2001, s. 20.

⁽⁶⁾ EUT L 133 af 29.5.2003, s. 51.

BILAG

»BILAG I

(t)

Oplagringssted	Mængde
Schleswig-Holstein, Hamburg, Niedersachsen, Bremen, Mecklenburg-Vorpommern	1 592 818
Nordrhein-Westfalen, Hessen, Rheinland-Pfalz, Saarland, Baden-Württemberg, Bayern	399 022
Berlin, Brandenburg, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Thüringen	2 307 609«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 990/2003
af 10. juni 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 968/2002 for så vidt angår forøgelse af den mængde, der er til rådighed for den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som Det Forenede Kongeriges interventionsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1630/2000 ⁽⁴⁾, er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2002 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 937/2003 ⁽⁶⁾, blev der åbnet en løbende licitation med henblik på eksport af 88 011 t byg, som Det Forenede Kongeriges interventionsorgan ligger inde med.
- (3) Det Forenede Kongerige har meddelt Kommissionen, at landets interventionsorgan har til hensigt at forøge den mængde, der er til rådighed for licitationen med henblik på eksport, med 34 501 t. I betragtning af markedssituationen bør Det Forenede Kongeriges anmodning imødekommes.
- (4) I betragtning af forøgelsen af den mængde, der er til rådighed for licitationen, er det nødvendigt straks at foretage ændringer i listen over oplagringssteder og oplagrede mængder.

(5) Forordning (EF) nr. 968/2002 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 968/2002 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Licitationen omfatter maksimalt 122 512 t byg, der skal eksporteres til alle tredjelande undtagen Bulgarien, Canada, Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Mexico, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Ungarn og USA.

2. De steder, hvor de 122 512 t byg er oplagret, er nævnt i bilag I.«

2) Bilag I affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 191 af 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 187 af 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 149 af 7.6.2002, s. 15.

⁽⁶⁾ EUT L 133 af 29.5.2003, s. 51.

BILAG

»BILAG I

(t)

Oplagringssted	Mængde
England	50 441
Skotland	72 071«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 991/2003**af 10. juni 2003****om fastsættelse af tildelingskoefficienter for de i maj 2003 indgivne ansøgninger om importlicens for visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2535/2001**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 af 14. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 787/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 16, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

For at iværksætte indrømmelserne i form af EF-toldkontingenter for Polen, Tjekkiet og Slovakiet er der ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 787/2003 af 8. maj 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 2535/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og

åbning af toldkontingenter og om undtagelser fra denne forordning indført importlicensansøgninger fra den 1. til den 25. maj 2003 for visse produkter omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 2535/2001. Da de importlicensansøgninger, der blev indgivet i maj 2003, drejer sig om mængder ud over de disponible mængder, bør der fastsættes tildelingskoefficienter for de ønskede mængder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder, for hvilke der i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 787/2003 er ansøgt om importlicens vedrørende produkter under de i punkt 1, 2 og 3 i bilag I.B til forordning (EF) nr. 2535/2001 omhandlede kontingenter, omfattes af de i bilaget til nærværende forordning anførte tildelingskoefficienter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.⁽³⁾ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 29.⁽⁴⁾ EUT L 115 af 9.5.2003, s. 18.

BILAG

Indgivne ansøgninger for kontingenter, der er omhandlet i bilag I.B, punkt 1, 2 og 3, til forordning (EF) nr. 2535/2001 og åbnet i maj 2003

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
1. Polen	
09.4813	0,0092
09.4814	0,0091
09.4815	0,0112
2. Tjekkiet	
09.4611	0,0132
09.4636	—
09.4637	1,0000
09.4612	0,0095
3. Slovakiet	
09.4641	0,0114
09.4645	—
09.4643	0,0253

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 992/2003**af 10. juni 2003****om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 936/97 af 27. maj 1997 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 649/2003 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 936/97 fastsætter betingelserne for licensansøgninger og udstedelse af importlicenser for kød som omhandlet i samme forordnings artikel 2, litra f).
- (2) I artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97 fastsættes det, at der i perioden 1. juli 2002 til 30. juni 2003 kan importeres 11 500 t fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet med oprindelse i og fra USA og Canada på særlige betingelser.

- (3) Det skal bemærkes, at de licenser, der er fastsat ved denne forordning, dog kun kan anvendes i hele deres gyldighedsperiode med forbehold af de bestående ordninger på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder, som der er søgt om gennem importlicensansøgninger indgivet i perioden 1. til 5. juni 2003 vedrørende fersk, kølet og frosset oksekød af høj kvalitet som omhandlet i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97, imødekommes fuldstændigt.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 137 af 28.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 95 af 11.4.2003, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 993/2003

af 10. juni 2003

om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på

Vestbredden og i Gazastriben ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 ⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 2003.

Den anvendes fra den 11. til den 24. juni 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.
⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.
⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. juni 2003 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 11. til 24. juni 2003

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	12,47	12,02	22,87	12,09
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	4,66	—	11,52	10,24
Marokko	12,52	11,45	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

RÅDETS DIREKTIV 2003/43/EF

af 26. maj 2003

om ændring af direktiv 88/407/EØF om fastsættelse af de veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med tyresæd og indførsel heraf

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

I direktiv 88/407/EØF foretages følgende ændringer:

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

1) I artikel 1 tilføjes følgende afsnit:

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

»Dette direktiv berører ikke EF's bestemmelser og/eller nationale bestemmelser om zootekniske spørgsmål, hvori der er fastsat regler for insemination generelt og distributionen af sæd i særdeleshed.«

efter høring af Regionsudvalget, og

2) Artikel 2, litra b), affattes således:

ud fra følgende betragtninger:

»b) — tyrestation: en officielt godkendt og kontrolleret virksomhed, der er beliggende på en medlemsstat eller et tredjelands område, og hvor der produceres og opbevares sæd til brug ved insemination

(1) Ved direktiv 88/407/EØF ⁽⁴⁾ fastsættes der veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handel inden for Fællesskabet med tyresæd og indførsel heraf.

— sædbank: en officielt godkendt og kontrolleret virksomhed, der er beliggende på en medlemsstat eller et tredjelands område, og hvor der opbevares sæd til brug ved insemination.«

(2) På baggrund af nye videnskabelige data bør de dyresundhedsmæssige betingelser for indsættelse af tyre på tyrestationer ændres, især i forbindelse med infektion med bovin herpesvirus 1 (IBR/IPV) og bovin virus diarræ/mucosal disease (BVD/MD).

3) Artikel 3, litra a), affattes således:

»a) sæden skal være opsamlet og behandlet og/eller opbevaret efter omstændighederne på/i en eller flere tyrestationer/sædbanker, der i den forbindelse er godkendt i henhold til artikel 5, stk. 1, med henblik på insemination og handel inden for Fællesskabet.«

(3) Der bør gælde samme opbevaringskrav for alle virksomheder, uanset om de er knyttet til en produktionsenhed.

4) Artikel 4, stk. 1 og 2, udgår.

(4) Proceduren for ajourføring af lister over tyrestationer og sædbanker i tredjelande, hvorfra det er tilladt at indføre sæd, bør forenkles.

5) I artikel 5 og artikel 9, stk. 2 og 3, ændres »tyrestation(er)« til »tyrestation(er) eller sædbank(er)«.

(5) Der skal vedtages gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 88/407/EØF i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾ —

6) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Lister over de tyrestationer og sædbanker, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af sæd med oprindelse i tredjelande, opstilles og ajourføres i overensstemmelse med denne artikel.

En virksomhed kan kun opføres på en sådan liste, såfremt tredjelandets kompetente myndighed garanterer, at betingelserne i stk. 2 og stk. 3, litra b)-e), overholdes.

⁽¹⁾ EFT C 20 E af 28.1.2003, s. 46.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 8. april 2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 11. december 2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFT L 194 af 22.7.1988, s. 10. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

De kompetente myndigheder i tredjelande, der er opført på lister, som er udarbejdet og ajourført i henhold til artikel 8, garanterer, at der udarbejdes, ajourføres og meddeles Kommissionen lister over de tyrestationer og sædbanker, fra hvilke sæd kan sendes til Fællesskabet.

Kommissionen underretter regelmæssigt de af medlemsstaterne udpegede kontaktpunkter om nye eller ajourførte lister, som den har modtaget fra de kompetente myndigheder i tredjelande i henhold til tredje afsnit.

Er der 20 arbejdsdage efter Kommissionens meddelelse ikke modtaget indvendinger mod den nye eller ajourførte liste fra medlemsstaterne, tillades import fra virksomheder, der er opført på listen, ti arbejdsdage efter den dato, hvor Kommissionen gør den tilgængelig for offentligheden.

Når mindst én medlemsstat fremsætter skriftlige bemærkninger til Kommissionen, eller når denne finder det nødvendigt at ændre en liste på baggrund af relevante oplysninger som f.eks. EF-inspektionsrapporter eller resultater af kontrol foretaget i henhold til artikel 12, underretter Kommissionen medlemsstaterne herom og sætter punktet på dagsordenen for den kompetente sektion på næste møde i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed med henblik på afgørelse efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Kommissionen sørger for, at ajourførte udgaver af alle lister er tilgængelige for offentligheden.«

7) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Bilag A ændres af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, navnlig med henblik på tilpasning til den teknologiske udvikling.

Bilag B, C og D ændres efter proceduren i artikel 18, stk. 2.«

8) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 178/2002 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF (**).

Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF nævnte frist fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

9) Artikel 19 udgår.

10) I artikel 5, 8 og 10 ændres »fremgangsmåden i artikel 18« til »proceduren i artikel 18, stk. 2«.

11) I artikel 8, 11 og 16 ændres »fremgangsmåden i artikel 19« til »proceduren i artikel 18, stk. 2«.

12) Bilag A, B, C og D til direktiv 88/407/EØF affattes som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 2004. De underretter straks Kommissionen derom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Indtil den 31. december 2004 tillader medlemsstaterne imidlertid handel inden for Fællesskabet med og import af sæd, der er opsamlet, behandlet og opbevaret i overensstemmelse med de tidligere bestemmelser i direktiv 88/407/EØF og ledsaget af det gamle standardcertifikat.

Medlemsstaterne tillader således kun handel inden for Fællesskabet med og import af sæd, der er i overensstemmelse med disse tidligere bestemmelser, såfremt den er opsamlet, behandlet og opbevaret inden den 31. december 2004.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 2003.

På Rådets vegne

G. DRYS

Formand

BILAG

»BILAG A

KAPITEL I

BETINGELSER FOR OFFENTLIG GODKENDELSE AF TYRESTATIONER OG SÆDBANKER

1. Tyrestationer skal:

- a) til stadighed være under tilsyn af tyrestationens dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed
- b) mindst råde over:
 - i) staldfaciliteter, herunder isolationsfaciliteter
 - ii) sædopsamlingsfaciliteter, herunder et separat rum til rengøring og desinfektion eller sterilisering af udstyret
 - iii) et sædbehandlingsrum, som ikke nødvendigvis behøver at være beliggende på samme sted
 - iv) et sædopbevaringsrum, som ikke nødvendigvis behøver at være beliggende på samme sted
- c) være opført eller isoleret således, at der undgås kontakt med dyr udenfor
- d) være opført således, at stald-, sædopsamlings-, sædbehandlings- og sædopbevaringsfaciliteterne let kan rengøres og desinficeres
- e) råde over isolationsfaciliteter, som ikke må have direkte forbindelse til de normale staldfaciliteter
- f) være indrettet således, at staldfaciliteterne er fysisk adskilt fra sædbehandlingsrummet, og begge disse er adskilt fra sædopbevaringsrummet.

2. Sædbanker skal:

- a) til stadighed være under tilsyn af sædbankens dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed
- b) være opført eller isoleret således, at der undgås kontakt med dyr udenfor
- c) være opført således, at sædopbevaringsfaciliteterne let kan rengøres og desinficeres.

KAPITEL II

BETINGELSER FOR OFFENTLIGT TILSYN MED TYRESTATIONER OG SÆDBANKER

1. For tyrestationer gælder følgende:

- a) der føres tilsyn med, at der på disse stationer kun holdes dyr af de arter, der skal opsamles sæd fra. Dog kan der også indsættes andre husdyr, som er absolut nødvendige for tyrestationens normale drift, under forudsætning af at de ikke frembyder fare for, at dyr af de arter, der skal opsamles sæd fra, påføres sygdomme, og at de opfylder de betingelser, som stationens dyrlæge har fastsat
- b) der føres tilsyn med, at der føres en fortegnelse over alt kvæg, der holdes på stationen, med angivelse af de enkelte dyrs race, fødselsdato og identifikation, samt en fortegnelse over alle helbredsundersøgelser og alle vaccinationer af de enkelte dyr
- c) en embedsdyrlæge skal regelmæssigt og mindst to gange om året aflægge tyrestationen et besøg i forbindelse med den løbende kontrol af, at godkendelses- og tilsynsbetingelserne er opfyldt
- d) der føres tilsyn med, at uvedkommende ikke har adgang til tyrestationen. Endvidere skal eventuelle besøgende overholde de betingelser, som tyrestationens dyrlæge har fastsat
- e) personalet skal være fagligt veluddannet og have behørigt kendskab til desinfektions- og hygiejnemetoder til forebyggelse af sygdomsspredning
- f) der føres tilsyn med:
 - i) at det kun er sæd opsamlet på en godkendt station, der behandles og opbevares på godkendte stationer, og at sæden ikke kommer i kontakt med anden sæd. Sæd, der ikke er opsamlet på en godkendt station, kan dog behandles på en godkendt station, hvis:
 - sæden hidrører fra tyre, der opfylder betingelserne i bilag B, kapitel I, punkt 1, litra d)

- behandlingen finder sted med separat udstyr eller på et andet tidspunkt end behandlingen af sæd bestemt til handel inden for EF, idet udstyret i sidstnævnte tilfælde skal renses og steriliseres efter brug
- sæden ikke kan anvendes i handelen inden for EF og ikke på noget tidspunkt kan komme i kontakt med eller bliver opbevaret sammen med sæd til handel inden for EF
- sæden kan identificeres ved hjælp af et mærke, der klart adskiller sig fra det i nr. vii) nævnte.

Der kan også opbevares frosne embryoner på godkendte tyrestationer på betingelse af:

- at myndighederne har givet tilladelse til opbevaringen
 - at embryonerne opfylder kravene i Rådets direktiv 89/556/EØF af 25. september 1989 om fastsættelse af veterinærpolitimæssige betingelser i forbindelse med handel inden for Fællesskabet med embryoner af tamkvæg samt med indførsel heraf fra tredjelande ⁽¹⁾
 - at embryonerne opbevares i separate opbevaringsbeholdere i de lokaler, hvor der opbevares godkendt sæd
- ii) at opsamling, behandling og opbevaring af sæd kun finder sted i de dertil beregnede lokaler under iagttagelse af de strengeste hygiejnekrav
- iii) at alt udstyr, der har været i kontakt med sæden eller donordyret under opsamlingen og behandlingen, desinficeres eller steriliseres ordentligt, inden det anvendes på ny, medmindre der er tale om engangsinstrumenter
- iv) at animalske produkter, der anvendes under behandlingen af sæd, herunder tilsætningsstoffer eller fortyndingsmidler, kommer fra kilder, som ikke udgør nogen sundhedsfare, eller inden anvendelsen behandles på en sådan måde, at denne risiko elimineres
- v) at opbevarings- og transportbeholdere desinficeres eller steriliseres ordentligt inden påfyldning, medmindre der er tale om engangsbeholdere
- vi) at det anvendte kryogene stof ikke tidligere er blevet anvendt til andre animalske produkter
- vii) at hver enkelt sædportion mærkes tydeligt på en sådan måde, at opsamlingsdato, race, donordyrets identifikation og tyrestationens godkendelsesnummer umiddelbart kan fastslås. De enkelte medlemsstater giver Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om den form for mærkning, der anvendes på deres område, og de særlige kendetegn i forbindelse hermed
- viii) at opbevaringsenheden opfylder de særlige tilsynsbetingelser, der gælder for sædbanker, jf. punkt 2.

2. For sædbanker gælder følgende:

- a) der føres tilsyn med, at der føres en fortegnelse over al sæd, der til- og fragår sædbanken, og over de donordyre, hvis sæd opbevares, og deres sundhedsstatus, som skal være i overensstemmelse med kravene i dette direktiv
- b) en embedsdyrlæge skal regelmæssigt og mindst to gange om året aflægge sædbanken et besøg i forbindelse med den løbende kontrol af, at godkendelses- og tilsynsbetingelserne er opfyldt
- c) der føres tilsyn med, at uvedkommende ikke har adgang til sædbanken. Endvidere skal eventuelle besøgende overholde de betingelser, som sædbankens dyrlæge har fastsat
- d) personalet skal være fagligt veluddannet og have behørigt kendskab til desinfektions- og hygiejnemetoder til forebyggelse af sygdoms-spredning
- e) der føres tilsyn med:

- i) at der i godkendte sædbanker kun opbevares sæd, der er opsamlet på tyrestationer, som er godkendt i overensstemmelse med dette direktiv, og at sæden ikke kommer i kontakt med anden sæd.

Endvidere kan der i en godkendt sædbank kun indføres sæd, der stammer fra en godkendt tyrestation eller sædbank, og som transporteres under betingelser, der yder fuld sundhedsmæssig garanti, samt at sæden ikke kommer i kontakt med anden sæd.

Der kan også opbevares frosne embryoner i godkendte sædbanker på betingelse af:

- at myndighederne har givet tilladelse til opbevaringen
- at embryonerne opfylder kravene i Rådets direktiv 89/556/EØF af 25. september 1989 om fastsættelse af veterinærpolitimæssige betingelser i forbindelse med handel inden for Fællesskabet med embryoner af tamkvæg samt med indførsel heraf fra tredjelande
- at embryonerne opbevares i separate opbevaringsbeholdere i de lokaler, hvor der opbevares godkendt sæd

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1989, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens afgørelse 94/113/EF (EFT L 53 af 24.2.1994, s. 23).

- ii) at der kun opbevares sæd i dertil beregnede lokaler under iagttagelse af de strengeste hygiejnekrav
 - iii) at alt udstyr, der har været i kontakt med sæden eller donordyret under opsamlingen og behandlingen, desinficeres eller steriliseres ordentligt, inden det anvendes på ny, medmindre der er tale om engangsinstrumenter
 - iv) at opbevarings- og transportbeholdere desinficeres eller steriliseres ordentligt inden påfyldning, medmindre der er tale om engangsbeholdere
 - v) at det anvendte kryogene stof ikke tidligere er blevet anvendt til andre animalske produkter
 - vi) at hver enkelt sædportion mærkes tydeligt på en sådan måde, at opsamlingsdato, race, donordyrets identifikation og tyrestationens godkendelsesnummer umiddelbart kan fastslås. De enkelte medlemsstater giver Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om den form for mærkning, der anvendes på deres område, og de særlige kendetegn i forbindelse hermed.
-

BILAG B

KAPITEL I

BETINGELSER FOR INDSÆTTELSE AF DYR PÅ GODKENDTE TYRESTATIONER

1. For alt kvæg, der indsættes på en tyrestation, gælder følgende:

- a) det skal have været i karantæne i mindst 28 dage i faciliteter, der er godkendt til dette formål af medlemsstatens myndigheder, og som kun rummer andre klovbærende dyr med mindst samme sundhedsstatus
- b) det skal, inden det anbringes i karantæne som beskrevet i litra a), være udvalgt fra en besætning, som er officielt fri for tuberkulose og officielt fri for brucellose i henhold til direktiv 64/432/EØF. Dyrene må ikke forinden have opholdt sig i en anden besætning med en lavere status
- c) det skal hidrøre fra en besætning, der er officielt fri for enzootisk kvægleukose som defineret i direktiv 64/432/EØF, eller stamme fra moderdyr, der har reageret negativt på en prøve, som er udført i overensstemmelse med bilag D (kapitel II) til direktiv 64/432/EØF, efter at afkommet er taget fra moderdyret. Når dyrene hidrerer fra embryotransplantation, betragtes recipienten som »moderdyr«.

Hvis dette krav ikke er opfyldt, må der kun ske handel med den pågældende sæd, hvis donordyret er mindst to år gammelt og har reageret negativt på en undersøgelse i henhold til kapitel II, punkt 1, litra c)

- d) det skal i løbet af de 28 dage inden den i litra a) omhandlede karantæneperiode have reageret negativt på følgende prøver eller undersøgelser, undtagen den i nr. v) nævnte BVD/MD-antistoftest:
 - i) for kvægtuberkulose: en intradermal tuberkulinprøve udført efter metoden i bilag B til direktiv 64/432/EØF
 - ii) for kvægbrucellose: en serologisk undersøgelse foretaget efter metoden i bilag C til direktiv 64/432/EØF
 - iii) for enzootisk kvægleukose: en serologisk undersøgelse foretaget efter metoden i bilag D (kapitel II) til direktiv 64/432/EØF
 - iv) for IBR/IPV: en serologisk undersøgelse (helvirus) på en blodprøve, hvis dyrene ikke kommer fra en IBR/IPV-fri besætning som defineret i artikel 2.3.5.3 i den internationale dyresundhedskodeks
 - v) for BVD/MD:
 - en virusisolationsprøve eller en virusantigentest, og
 - en serologisk undersøgelse for antistoffer.

Myndighederne kan give tilladelse til, at de i litra d) nævnte prøver og undersøgelser udføres på prøver udtaget i karantænefaciliteterne. I så fald kan den i litra a) omhandlede karantæneperiode ikke begynde inden datoen for prøveudtagningen. Såfremt et dyr imidlertid reagerer positivt på en af de prøver og undersøgelser, der er nævnt i litra a), skal det straks fjernes fra karantænefaciliteterne. Er der tale om isolation af en gruppe, kan den i litra a) omhandlede karantæneperiode for de øvrige dyr først begynde, efter at det dyr, der har reageret positivt, er blevet fjernet

- e) det skal i den i litra a) omhandlede karantæneperiode efter mindst 21 dages karantæne (og efter mindst syv dages karantæne for undersøgelse for *Campylobacter fetus* ssp. *venerealis* og *Trichomonas foetus*) have reageret negativt på følgende prøver eller undersøgelser, undtagen den serologiske undersøgelse for antistoffer mod BVD/MD (jf. nr. iii):
 - i) for kvægbrucellose: en serologisk undersøgelse foretaget efter metoden i bilag C til direktiv 64/432/EØF
 - ii) for IBR/IPV: en serologisk undersøgelse (helvirus) på en blodprøve.

Dyr, der reagerer positivt, skal straks fjernes fra karantænestationen, og de øvrige dyr i samme gruppe skal forblive i karantæne og underkastes en ny undersøgelse, som de skal reagere negativt på, mindst 21 dage, efter at det positive dyr er fjernet
 - iii) for BVD/MD:
 - en virusisolationsprøve eller en virusantigentest, og
 - en serologisk undersøgelse for antistoffer.

Kun hvis der ikke indtræder serokonversion hos de dyr, der er testet seronegative, før indsættelsen på karantænestationen, må der indsættes dyr (seronegative eller seropositive) på tyrestationen.

Hvis der indtræder serokonversion, holdes alle de dyr, der forbliver seronegative, i karantæne i længere tid, indtil der ikke er forekommet serokonversion i gruppen i en periode på tre uger. Der kan indsættes serologisk positive dyr på tyrestationen

iv) for *Campylobacter fetus* ssp. *venerealis*:

- når det drejer sig om dyr, der er under seks måneder gamle, eller som siden den alder og før karantænen har været holdt i en gruppe, hvor alle dyr er af samme køn, en enkelt test på en prøve af en skylning af den kunstige skede eller på en forhudsprøve
- når det drejer sig om dyr, der er seks måneder eller derover, og som kan have været i kontakt med hundyr før karantænen, en test tre gange med en uges mellemrum på en prøve af en skylning af den kunstige skede eller på en forhudsprøve

v) for *Trichomonas foetus*:

- når det drejer sig om dyr, der er under seks måneder gamle, eller som siden den alder og før karantænen har været holdt i en gruppe, hvor alle dyr er af samme køn, en enkelt test på en forhudsprøve
- når det drejer sig om dyr, der er seks måneder eller derover, og som kan have været i kontakt med hundyr før karantænen, en test tre gange med en uges mellemrum på en forhudsprøve.

Reagerer et dyr positivt på nogen af ovennævnte prøver eller undersøgelser, skal det straks fjernes fra karantænefaciliteterne. Er der tale om isolation af en gruppe, træffer myndighederne alle de foranstaltninger, der er nødvendige, for at de resterende dyr kan blive indsat på tyrestationen i overensstemmelse med bilaget.

f) Før den første afsendelse af sæd fra BVD/MD-seropositive tyre skal en sædprøve fra hvert dyr underkastes en virusisolationsprøve eller en ELISA-test for antigener mod BVD/MD. Tyre, der reagerer positivt, skal fjernes fra stationen og al deres sæd destrueres.

2. Alle prøver og undersøgelser foretages på et af medlemsstaten godkendt laboratorium.
3. Der må kun indsættes dyr på en tyrestation, hvis stationens dyrlæge udtrykkeligt giver tilladelse hertil. Alle flytninger af dyr både til og fra tyrestationen skal registreres.
4. Dyr, der indsættes på en tyrestation, må ikke udvise kliniske tegn på sygdom på indsættelsesdagen. Alle dyr skal, medmindre punkt 5 anvendes, være kommet fra karantænefaciliteter som omhandlet i punkt 1, litra a), som på afsættelsesdagen officielt opfylder følgende betingelser:
 - a) de ligger midt i et område med en radius på 10 km, hvor der i mindst 30 dage ikke har været noget tilfælde af mund- og klovesyge
 - b) de har i mindst tre måneder været fri for mund- og klovesyge og brucellose
 - c) de har i mindst 30 dage været fri for kvægsygdomme, der er anmeldeligt i henhold til bilag E til direktiv 64/432/EØF.
5. Såfremt betingelserne i punkt 4 er opfyldt, og de i kapitel II omhandlede rutineundersøgelser er blevet foretaget i løbet af de foregående 12 måneder, kan dyr flyttes fra én godkendt tyrestation til en anden med samme sundhedsstatus uden isolation og undersøgelser, hvis det er en direkte overflytning. De pågældende dyr må hverken komme i direkte eller indirekte kontakt med klovbærende dyr med lavere sundhedsstatus, og det transportmiddel, der anvendes, skal være blevet desinficeret inden brugen. Sker overflytningen fra én tyrestation til en anden mellem medlemsstater, skal den foretages i overensstemmelse med direktiv 64/432/EØF.

KAPITEL II

OBLIGATORISKE RUTINEUNDERSØGELSER AF KVÆG PÅ EN GODKENDT TYRESTATION

1. Alt kvæg, der holdes på en godkendt tyrestation, skal mindst én gang om året underkastes følgende prøver eller undersøgelser og reagere negativt på dem:
 - a) for kvægtuberkulose: en intradermal tuberkulinprøve udført efter metoden i bilag B til direktiv 64/432/EØF
 - b) for kvægbrucellose: en serologisk undersøgelse foretaget efter metoden i bilag C til direktiv 64/432/EØF
 - c) for enzootisk kvægleukose: en serologisk undersøgelse foretaget efter metoden i bilag D (kapitel II) til direktiv 64/432/EØF
 - d) for IBR/IPV: en serologisk undersøgelse (helvirus) på en blodprøve
 - e) for BVD/MD: en serologisk antistoftest, der kun foretages på seronegative dyr.

Hvis et dyr bliver serologisk positivt, skal al sæd, der er opsamlet, siden dyret sidste gang reagerede negativt, enten kasseres eller testes for virus med negativt resultat

- f) for *Campylobacter fetus ssp. venerealis*: en test på en forhudsprøve. Det er kun nødvendigt at teste sædproducerende tyre og tyre, som har kontakt med sædproducerende tyre. Tyre, der efter en pause på over seks måneder igen skal benyttes til sædproduktion, skal testes tidligst 30 dage, før opsamlingen genoptages
- g) for *Trichomonas foetus*: en test på en forhudsprøve. Det er kun nødvendigt at teste sædproducerende tyre og tyre, som har kontakt med sædproducerende tyre. Tyre, der efter en pause på over seks måneder igen skal benyttes til sædproduktion, skal testes tidligst 30 dage, før opsamlingen genoptages.
2. Alle prøver og undersøgelser foretages på et af medlemsstaten godkendt laboratorium.
3. Reagerer et dyr positivt på nogen af ovennævnte prøver eller undersøgelser, skal det isoleres, og den sæd, der er opsamlet, siden dyret sidste gang reagerede negativt, må ikke indgå i handelen inden for EF, undtagen sæd fra ejakulater, der ved en BVD/MD-virustest har givet en negativ reaktion.

Sæd, der er opsamlet fra alle andre tyre på stationen siden det tidspunkt, på hvilket den positive reaktion blev konstateret, skal opbevares isoleret og må ikke indgå i handelen inden for EF, før tyrestationens sundhedsstatus er blevet genoprettet.

BILAG C

**BETINGELSER, SOM SÆD SKAL OPFYLDE FOR AT KUNNE INDGÅ I HANDELEN INDEN FOR FÆLLES-
SKABET ELLER FOR AT KUNNE INDFØRES DERI**

1. Sæden skal komme fra dyr, som
 - a) ikke udviser kliniske symptomer på sygdom på opsamlingsdagen
 - b) i) ikke er blevet vaccineret mod mund- og klovesyge inden for de sidste 12 måneder før opsamlingen
ii) er blevet vaccineret mod mund- og klovesyge inden for de sidste 12 måneder før opsamlingen, i hvilket tilfælde 5 % (med mindst fem strå) af hver opsamlet sædmængde skal underkastes en virusisolationsprøve for mund- og klovesyge med negativ reaktion
 - c) ikke er blevet vaccineret mod mund- og klovesyge inden for de sidste 30 dage før opsamlingen
 - d) har været holdt på en godkendt tyrestation i en sammenhængende periode på mindst 30 dage umiddelbart før opsamlingen, når der er tale om opsamling af frisk sæd
 - e) ikke anvendes til naturlig bedækning
 - f) holdes på en tyrestation, der har været fri for mund- og klovesyge i mindst tre måneder før og 30 dage efter opsamlingen, eller indtil afsendelsestidspunktet for frisk sæds vedkommende, og som ligger midt i et område med en radius på 10 km, hvor der i mindst 30 dage ikke har været noget tilfælde af mund- og klovesyge
 - g) har været holdt på en tyrestation, som fra 30 dage før og indtil 30 dage efter opsamlingen, eller indtil afsendelsestidspunktet for frisk sæds vedkommende, har været fri for kvægsygdomme, som er anmeldeligt i henhold til bilag E, afsnit I, til direktiv 64/432/EØF.
 2. Der skal tilsættes de nedenfor anførte antibiotika, så der opnås følgende koncentrationer i den endeligt fortyndede sæd:
Mindst:
 - 500 µg streptomycin pr. ml endelig fortynding
 - 500 IE penicillin pr. ml endelig fortynding
 - 150 µg lincomycin pr. ml endelig fortynding
 - 300 µg spectinomycin pr. ml endelig fortynding.Det er tilladt at anvende en alternativ kombination af antibiotika med tilsvarende virkning mod campylobacter, leptospirer og mycoplasmer.
Umiddelbart efter, at stofferne er tilsat, skal den fortyndede sæd opbevares ved en temperatur på mindst 5 °C i mindst 45 minutter.
 3. Sæd, der er bestemt til handel inden for EF, skal
 - a) opbevares under godkendte forhold i mindst 30 dage før afsendelsen. Dette krav gælder dog ikke for frisk sæd
 - b) forsendes til bestemmelsesmedlemsstaten i beholdere, der er rengjort og desinficeret eller steriliseret inden brugen, og som er blevet forseglet og nummereret inden afsendelsen fra de godkendte opbevaringsfaciliteter.
-

BILAG D

SUNDHEDSCERTIFIKAT FOR HANDEL INDEN FOR EF MED TYRESÆD I HENHOLD TIL RÅDETS DIREKTIV 88/407/EØF		
1. Medlemsstat, hvorfra sendingen kommer, og myndighed		2. Sundhedscertifikat nr.
A. SÆDENS OPRINDELSE		
3. Godkendelsesnummer på den tyrestation/sædbank ⁽¹⁾ , hvor sendingen kommer fra		
4. Navn og adresse på den tyrestation/sædbank ⁽¹⁾ , hvor sendingen kommer fra	5. Afsenders navn og adresse	
6. Afsendelsesland og -sted	7. Transportmiddel	
B. SÆDENS FORSENDELSE		
8. Bestemmelsesmedlemsstat	9. Modtagers navn og adresse	
C. IDENTIFIKATION AF SÆDEN		
10. Portionernes identifikationsmærke ⁽²⁾	11. Antal portioner	12. Oprindelsestyrestationens godkendelsesnummer
D. OPLYSNINGER OM SUNDHEDSTILSTAND		
Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter følgende: a) Ovennævnte sæd er opsamlet, behandlet og/eller opbevaret under forhold, der er i overensstemmelse med de i direktiv 88/407/EØF fastsatte normer. b) Ovennævnte sæd er transporteret til afsendelsesstedet i en beholder, der er forsejlet i henhold til direktiv 88/407/EØF og mærket med c) Ovennævnte sæd er opsamlet fra tyre: i) der ikke er blevet vaccineret mod mund- og klovesyge inden for de sidste 12 måneder før opsamlingen ⁽¹⁾ , eller ii) der er blevet vaccineret mod mund- og klovesyge inden for de sidste 12 måneder før opsamlingen, i hvilket tilfælde 5 % (med mindst fem strå) af hver opsamlet sædmængde skal underkastes en virusisolationsprøve for mund- og klovesyge på laboratoriet ⁽³⁾ med negativ reaktion ⁽¹⁾ d) Sæden er blevet opbevaret under godkendte forhold i mindst 30 dage før afsendelsen ⁽⁴⁾ .		
E. GYLDIGHED		
13. Dato og sted	14. Embedsdyrlægens navn og titel	15. Embedsdyrlægens underskrift og stempel

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.⁽²⁾ Svarende til donordyrets identifikation og opsamlingsdatoen.⁽³⁾ Laboratoriets navn, jf. artikel 4, stk. 3, i direktiv 88/407/EØF.⁽⁴⁾ Kan udelades for frisk sæd.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 20. maj 2003

om suspension af undersøgelsesproceduren vedrørende handelshindringer bestående i Republikken Colombias handelspraksis i forbindelse med importen af motorkøretøjer

(2003/421/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastsat i Verdenshandelsorganisationens regi ⁽¹⁾, (i det følgende benævnt »forordningen«), ændret ved forordning (EF) nr. 356/95 ⁽²⁾ særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 7. juli 2000 indgav Volkswagen AG en klage i henhold til artikel 4 i forordningen.
- (2) Volkswagen AG hævdede, at EU's eksport af motorkøretøjer til Republikken Colombia blev hæmmet af en handelshindring i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordningen.
- (3) Den påståede handelshindring skyldtes den almindelige colombianske skattelov af 1996 (som ændret) (Estatuto Tributario), i henhold til hvilken der i momsmæssig henseende blev sondret mellem køretøjer, som var samlet eller fremstillet i Colombia, og køretøjer fremstillet eller samlet uden for Colombia. I henhold til denne lov var køretøjer i kategorien op til 1 400 cm³, som var fremstillet eller samlet i Colombia, omfattet af en momsats på 20 %, medens importerede biler var omfattet af en momssats på 35 %.
- (4) Efter høring af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved forordningen, besluttede Kommissionen, at klagen indeholdt tilstrækkeligt med beviser til at begrunde indledningen af en undersøgelsesprocedure. Der blev derfor den 18. august 2000 indledt en undersøgelsesprocedure ⁽³⁾.

- (5) Undersøgelsen gav tilstrækkeligt med beviser til, at der kunne drages den konklusion, at:

- Republikken Colombia tilsidesatte sine forpligtelser i henhold til artikel III.2 i GATT 1994; den af klageren påviste praksis syntes derfor at være en handelshindring i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordningen om handelshindringer
- den ovenfor beskrevne diskriminerende momsordning, der var fastsat af Colombia for importerede biler, havde negative handelsmæssige virkninger i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordningen om handelshindringer.

- (6) I overensstemmelse dermed blev det på grundlag af undersøgelsesproceduren fundet godtgjort, at det under hensyn til EU's interesse var nødvendigt at gribe ind for at fjerne de negative handelsmæssige virkninger af de colombianske handelshindringer.

- (7) For at sikre håndhævelsen af EU's rettigheder i henhold til de internationale handelsregler syntes det hensigtsmæssigt sammen med Colombia at undersøge mulighederne for en løsning i mindelighed, også på baggrund af den vanskelige politiske og økonomiske situation i Colombia.

- (8) I december 2001 nåede Europa-Kommissionen og Colombia til en forståelse, i henhold til hvilken Colombia forpligtede sig til ikke at udvide den nuværende momsmæssige forskelsbehandling af importerede motorkøretøjer på op til 1 400 cm³ og senest den 1. juli 2005 at afskaffe denne. Under disse betingelser forpligtede Kommissionen sig til ikke at indlede WTO-tvistbilæggelsesprocedurer over for de foranstaltninger, der var omfattet af undersøgelsen i henhold til forordningen om handelshindringer. Det blev i arrangementet slået fast, at det ikke øver indflydelse på Det Europæiske Fællesskabs og Colombias retlige stilling.

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 41 af 23.2.1995, s. 3.

⁽³⁾ EFT C 236 af 18.8.2000, s. 4.

- (9) I henhold til arrangementet skulle Kommissionen suspendere undersøgelsesproceduren vedrørende dette spørgsmål, så snart lovgivningen til gennemførelse af aftalen var vedtaget af det colombianske parlament.
- (10) Den colombianske regering forelagde den 20. maj 2002 det colombianske parlament et lovforslag, der sikrede den ovennævnte gradvise afskaffelse af momsforskellen, og forslaget blev vedtaget den 27. december 2002.
- (11) Undersøgelsesproceduren bør derfor suspenderes.
- (12) De i denne afgørelse omhandlede foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det rådgivende udvalg, der er nedsat ved forordningen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Den undersøgelsesprocedure, der blev indledt den 18. august 2000 vedrørende handelshindringer bestående i Colombias handelspraksis i forbindelse med importen af motorkøretøjer, suspenderes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 26. maj 2003
om godkendelse af en diagnostisk manual for afrikansk svinepest

(meddelt under nummer K(2003) 1696)

(EØS-relevant tekst)

(2003/422/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/60/EF af 27. juni 2002 om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschener syge og afrikansk svinepest⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge direktiv 2002/60/EF bør der fastsættes ensartede diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver til bekræftelse af afrikansk svinepest.
- (2) Ifølge direktivet skal EF-referencelaboratoriet for afrikansk svinepest i samråd med Kommissionen koordinere de metoder til diagnosticering af sygdommen, der anvendes i medlemsstaterne, bl.a. ved med mellemrum at tilrettelægge sammenlignende undersøgelser og stille referencereagenser til rådighed på EF-plan.
- (3) Afrikansk svinepestvirus anses ikke for at udgøre nogen fare for menneskers sundhed.
- (4) Der er udviklet laboratorieprøver, som sikrer, at diagnosen afrikansk svinepest hurtigt kan bekræftes.
- (5) På grundlag af de erfaringer, der er gjort med bekæmpelsen af afrikansk svinepest i de seneste år, er de prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver blevet indkredset, der er bedst egnede til at stille en korrekt diagnose af sygdommen i forskellige situationer.
- (6) Derfor bør den manual, hvor disse metoder og kriterier er fastlagt, godkendes.
- (7) De nationale diagnoselaboratorier bør bemyndiges til at ændre de godkendte laboratorieprøver eller anvende andre prøver, hvis det kan godtgøres, at der opnås lige så stor følsomhed og specificitet.
- (8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den diagnostiske manual for afrikansk svinepest i bilaget godkendes.

2. Medlemsstaterne sørger for, at afrikansk svinepest bekræftes efter de procedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver, der er fastlagt i manualen, og på basis af:

- a) påvisning af kliniske tegn og post mortem-læsioner
- b) påvisning af virus, antigen eller genom i prøver af væv, organer, blod eller ekskrementer fra svin
- c) påvisning af en specifik antistofrespons i blodprøver

3. Uanset stk. 2, kan de nationale diagnoselaboratorier, der er nævnt i bilag IV til direktiv 2002/60/EF, ændre de laboratorieprøver, der er fastlagt i manualen, eller anvende alternative prøver, hvis det kan godtgøres, at der opnås lige så stor følsomhed og specificitet.

Hvis der anvendes ændrede eller alternative prøver, skal følsomheden og specificiteten af disse prøver evalueres som led i de sammenlignende undersøgelser, der med mellemrum tilrettelægges af EF-referencelaboratoriet for afrikansk svinepest.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1. juli 2003.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 192 af 20.7.2002, s. 27.

BILAG

DIAGNOSTISK MANUAL FOR AFRIKANSK SVINEPEST

Kapitel I

Indledning, mål og definitioner

1. For at sikre ensartede procedurer for diagnosticering af afrikansk svinepest er der i denne manual fastsat:
 - a) retningslinjer for og minimumskrav til diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af kliniske undersøgelser, post mortem-undersøgelser og laboratorieprøver med henblik på at stille en korrekt diagnose af afrikansk svinepest ⁽¹⁾
 - b) minimumskrav til biosikkerhed og kvalitetsnormer, som skal overholdes af laboratorier, der diagnosticerer afrikansk svinepest, og ved transport af prøver
 - c) laboratorieprøver, der skal anvendes til diagnosticering af afrikansk svinepest, og laboratoriemetoder, der skal anvendes til gentybestemmelse af isolater af afrikansk svinepestvirus.
2. Denne manual henvender sig hovedsagelig til de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af afrikansk svinepest. Der er derfor lagt vægt på principperne og anvendelsesområderne for laboratorieprøver og evalueringen af resultaterne frem for på detaljerede laboratoriemetoder.
3. Ved anvendelsen af denne manual gælder foruden definitionerne i artikel 2 i direktiv 2002/60/EF følgende definitioner:
 - a) »mistænkt bedrift«: en svinebedrift med et eller flere svin, der mistænkes for at være inficeret med afrikansk svinepestvirus, eller en kontaktbedrift som defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 2002/60/EF
 - b) »epidemiologisk underenhed« eller »underenhed«: den bygning, det sted eller det areal i nærheden, hvor grupper af svin på en bedrift holdes på en sådan måde, at de hyppigt har direkte eller indirekte indbyrdes kontakt, men samtidig holdes adskilt fra andre svin, der holdes på samme bedrift
 - c) »kontaktsvin«: svin, der har været holdt på en bedrift i direkte kontakt med et eller flere svin, som mistænkes for at være inficeret med afrikansk svinepestvirus inden for de sidste 21 dage.

Kapitel II

Beskrivelse af afrikansk svinepest med særlig vægt på differentialdiagnose

A. INDLEDNING

1. Afrikansk svinepest fremkaldes af et kappebærende DNA-virus, som tilhører Asfivirus-slægten af Asfarviridæefamilien. Virusstammernes virulens varierer, selv om det ikke er muligt at identificere forskellige serotyper.
2. Afrikansk svinepestvirus er meget stabilt i ekskretter fra inficerede svin, svinekroppe og fersk svinekød og nogle svinekødsprodukter. For at inaktivere det i miljøet, må der anvendes de virksomme desinfektionsmidler.
3. Den vigtigste naturlige infektionsvej for svin i Europa er oro-nasal ved direkte eller indirekte kontakt med inficerede svin eller ved fodring med viruskontamineret foder. I områder, hvor der findes vektorer ⁽²⁾, spiller overførsel via disse vektorer en meget vigtig rolle for virussets persistens og spredning. Afrikansk svinepest kan også spredes via indirekte kontakt med kontamineret materiale og via bidende insekter, som overfører virusset mekanisk. Sygdommen kan også overføres via sæd fra inficerede orner.
4. Inkubationstiden hos det enkelte dyr er på 5-15 dage, men under naturlige betingelser ses de kliniske symptomer på en bedrift måske først flere uger efter virussets introduktion eller endog senere, hvis der er tale om milde virusstammer.

⁽¹⁾ Når det afgøres, hvor mange prøver der skal tages til laboratorieundersøgelse, skal følsomheden af de anvendte test også tages i betragtning. Det antal dyr, der tages prøver af, skal være større end det antal, der er anført i denne manual, hvis følsomheden af den anvendte test ikke er ret stor.

⁽²⁾ Som defineret i artikel 2, litra r), i direktiv 2002/60/EF.

5. Der findes akutte, subakutte og kroniske former for afrikansk svinepest, hvor forskellen hovedsageligt afhænger af virussets virulens.
6. Svin, som opnår klinisk helbredelse efter infektion, har stadig viræmi i 40 til 60 dage, og disse svin bliver virusbærere. Afrikansk svinepestvirus er blevet isoleret fra smittebærende svin op til seks måneder efter infektionen.

B. AKUT FORM

1. Det første kliniske tegn på sygdommen plejer at være høj feber (over 40 °C) efterfulgt af depression, manglende ædelyst, et hurtigt og besværet åndedræt samt flåd fra næse og øjne. Svinene får ukoordinerede bevægelser og klumper sig tæt sammen. Søer kan abortere på ethvert tidspunkt i drægtighedsperioden. Nogle svin kaster op og har forstoppelse, mens andre får blodig diarré. Røde eller blålige misfarvninger ses i huden, især på ben og ører. Svinene kan blive bevidstløse, inden døden indtræffer, hvilket sker en til syv dage efter udviklingen af de kliniske tegn. Morbiditeteten og dødeligheden på en bedrift kan nå op på 100 %.

Ved obduktion ses et typisk hæmoragisk syndrom med omfattende indre blødninger i hele kroppen, blodig væske i bryst- og bughule, forstørret mørk milt, hæmoragiske lymfeknuder, som ligner blodkoagler, specielt de renale og gastrohepatiske lymfeknuder, petekkier i nyre (nyrebark, nyrepapiller og nyrebækken), serøse hinder i bughulen, mave- og tarmslimhinder, hjertet (i epicardium og endocardium), hydrothorax og petekkier i lungehinden.

2. I almindelighed ligner den akutte form for klassisk svinepest afrikansk svinepest meget, klinisk og patologisk. Når der forekommer blødninger i hud og ører, er de meget lette at opdage og vækker mistanke om akut klassisk eller afrikansk svinepest. Få andre sygdomme fremkalder lignende læsioner.

Akut afrikansk svinepest må også tages i betragtning i tilfælde af mistanke om rødsyge, porcint reproduktions- og respirationssyndrom, kumarinforgiftning, purpura hæmorrhagica, post-weaning multisystemic wasting syndrome (PMWS), porcin dermatitis og nephropati-syndrom, salmonellose eller pasteurellose eller tarm- eller luftvejssyndromer med feber, som ikke reagerer på antibiotikabehandling.

C. SUBAKUTTE FORMER

Subakutte former af sygdommen er mere almindelige i endemiske områder. Den subakutte infektion er kendetegnet ved svingende feber, depression og lungebetændelse. Døden kan indtræffe som følge af hjerteinsufficiens. Ved de subakutte former ligner læsionerne dem, som forekommer ved den akutte form, men er ikke så markante. Karakteristiske læsioner er store blødninger i lymfeknuder, nyre og milt samt lungestase og -ødem og i visse tilfælde interstitiel pneumoni.

D. KRONISKE FORMER

Kroniske former af sygdommen er sjældne. Ved kroniske former kan der ses bakterielle sekundærinfektioner. Da de kliniske tegn på kronisk afrikansk svinepest er ret uspecifikke, må mange andre sygdomme tages i betragtning som differentialdiagnoser. Forhøjet kropstemperatur optræder ikke nødvendigvis hos alle dyr, men på en inficeret bedrift kan feber i det mindste påvises hos nogle svin.

Blandt kliniske symptomer på kronisk afrikansk svinepest ses åndedrætsbesvær, aborter, arthritis, kroniske hudsår eller nekroser, som ikke ligner det typiske kliniske billede på en infektion med afrikansk svinepestvirus. Læsionerne kan være ganske små eller helt mangle. Karakteristisk for de histopatologiske fund er forstørrede lymfeknuder og forstørret milt, pleuritis og fibrinøs pericarditis og interstitiel pneumoni. Der findes også beskrivelser af fokal kaseøs nekrose og mineralisering af lungen.

Kapitel III

Retningslinjer for, hvilke kriterier der først og fremmest skal tages i betragtning ved klassificering af en bedrift som mistænkt for afrikansk svinepest

1. Beslutningen om at klassificere en bedrift som mistænkt træffes på grundlag af følgende fund, kriterier og grunde:
 - a) kliniske og patologiske fund i svin, hvor de vigtigste fund, som skal tages i betragtning, er:
 - feber med morbiditet og dødelighed hos svin i alle aldersklasser
 - feber med hæmoragisk syndrom petekkier og ekkymoser, navnlig i lymfeknuder, nyre, milt (som er forstørret og mørkfarvet, især ved de akutte former) og urinblære samt sår på galdeblære

- b) epidemiologiske fund, hvor de vigtigste fund, som skal tages i betragtning, er tilfælde:
- hvor svin har haft direkte eller indirekte kontakt med en svinebedrift, som er inficeret med afrikansk svinepestvirus
 - hvor en bedrift har leveret svin, som senere har vist sig at være inficeret med afrikansk svinepestvirus
 - hvor søer er blevet insemineret med sæd fra en mistænkt kilde
 - hvor der har været indirekte eller direkte kontakt med vildtlevende svin fra en population, hvor der forekommer afrikansk svinepest
 - hvor svin holdes udendørs i en region, hvor vildtlevende svin er inficeret med afrikansk svinepestvirus
 - hvor svin er blevet fodret med køkkenaffald og der er mistanke om, at dette køkkenaffald ikke er blevet behandlet på en sådan måde, at afrikansk svinepestvirus er blevet inaktiveret
 - hvor der kan være forekommet eksponering, f.eks. via personer, der er kommet på bedriften, transporter osv. fra bedrifter, der mistænkes for at være inficeret eller er inficeret med afrikansk svinepestvirus
 - hvor der findes vektorer på bedriftens område.
2. Under alle omstændigheder må en bedrift betragtes som mistænkt, hvis der på bedriften er mistanke om klassisk svinepest som følge af kliniske eller patologiske fund, og hvis det ikke ved kliniske og epidemiologiske undersøgelser samt laboratorieundersøgelser har været muligt at bekræfte denne sygdom eller identificere andre sygdomskilder eller -agenser på den pågældende bedrift.

Kapitel IV

Kontrol- og prøvetagningsprocedurer

A. RETNINGSLINJER OG PROCEDURER FOR KLINISK UNDERSØGELSE OG PRØVETAGNING AF SVIN PÅ MISTÆNKTE BEDRIFTER

1. Medlemsstaterne sørger for, at der gennemføres passende kliniske undersøgelser, prøvetagning og laboratorieundersøgelser, når det gælder mistænkte bedrifter, for at bekræfte eller udelukke afrikansk svinepest i overensstemmelse med retningslinjerne og procedurene i henhold til punkt 2 til 6.

Uanset gennemførelsen af foranstaltningerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/60/EF på den pågældende bedrift gælder disse retningslinjer og procedurer også ved sygdomstilfælde, der undersøges for afrikansk svinepest som led i differentialdiagnosticeringen, herunder tilfælde, hvor de kliniske tegn og det epidemiologiske mønster, der observeres hos svinene, tyder på, at sandsynligheden for forekomst af afrikansk svinepest er meget ringe.

I alle andre tilfælde, hvor et eller flere svin mistænkes for at være inficeret med afrikansk svinepestvirus, anvendes foranstaltningerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/60/EF på den pågældende mistænkte bedrift.

Ved mistanke om afrikansk svinepest hos svin på et slagteri eller i et transportmiddel finder retningslinjerne og procedurene i henhold til punkt 2 og 6 tilsvarende anvendelse.

2. Når en embedsdyrlæge besøger en mistænkt bedrift for at bekræfte eller udelukke afrikansk svinepest:
- skal der foretages en kontrol af bedriftens registre over produktion og sundhedstilstand, hvis sådanne registre foreligger; og der skal foretages en inspektion i hver enkelt underenhed på bedriften for at udvælge de svin, der skal undersøges klinisk.

Den kliniske undersøgelse skal i alle tilfælde omfatte måling af kropstemperaturen og vedrører hovedsagelig følgende svin eller grupper af svin:

- syge eller anoreksiske svin
- svin, der for nylig er indsat fra bekræftede udbrud eller fra andre mistænkte kilder
- svin, der holdes i underenheder, hvor der for nylig er kommet personer udefra, som inden for den seneste tid har været i nær kontakt med svin, der mistænkes for at være eller er inficeret med afrikansk svinepest, eller personer udefra, hvorom det er blevet fastslået, at de har haft anden særligt risikabel kontakt med en potentiel kilde til afrikansk svinepestvirus
- svin, som allerede har undergået prøvetagning og serologiske undersøgelser for afrikansk svinepest, hvis resultaterne af disse test ikke gør det muligt at udelukke afrikansk svinepest, og kontaktsvin
- svin, der for nylig er kommet sig efter en sygdom.

Hvis der ved inspektionen på den mistænkte bedrift ikke konstateres svin eller grupper af svin som omhandlet i ovennævnte afsnit, skal myndighederne, uden at dette berører andre foranstaltninger, som eventuelt anvendes på bedriften i henhold til direktiv 2002/60/EF, og under hensyntagen til den epidemiologiske situation:

- gennemføre yderligere undersøgelser på bedriften i henhold til punkt 3, eller
- sørge for, at der tages blodprøver fra svinene på den pågældende bedrift til laboratorieundersøgelse; i dette tilfælde fungerer prøvetagningsprocedurerne i punkt 5 og i afsnit F, punkt 2, som en rettesnor, eller
- indføre eller opretholde de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/60/EF, i afventning af yderligere undersøgelser på den pågældende bedrift, eller
- udelukke mistanken om afrikansk svinepest.

3. Når der henvises til dette punkt, skal den kliniske undersøgelse på den pågældende bedrift foretages på tilfældigt udvalgte svin i de underenheder, hvor der er identificeret eller er mistanke om en risiko for introduktion af afrikansk svinepestvirus.

Der skal mindst undersøges så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 10 % i disse underenheder.

4. Hvis det konstateres, at der er døde eller døende svin på en mistænkt bedrift, skal der foretages en post mortem-undersøgelse, så vidt muligt af mindst fem af disse svin og navnlig svin:

- der udviste meget tydelige tegn på sygdommen, inden de døde
- der havde høj feber
- der døde for nylig.

Hvis der ved disse undersøgelser ikke er konstateret læsioner, som tyder på afrikansk svinepest, men det på grund af den epidemiologiske situation findes nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser:

- skal der foretages en klinisk undersøgelse i henhold til punkt 3 og tages blodprøver i henhold til punkt 5 i den underenhed, hvor de døde eller døende dyr blev holdt, og
- 3-4 kontaktsvin kan undersøges post mortem, navnlig hvis disse dyr viser kliniske tegn.

Uanset om der forekommer eller ikke forekommer læsioner, som tyder på afrikansk svinepest, skal prøver af organerne eller vævene fra svin, som har undergået post mortem-undersøgelse, indsamles til virologisk undersøgelse i henhold til kapitel V, afsnit B, punkt 1. Disse prøver skal helst indsamles fra nyligt døde svin.

Når der foretages post mortem-undersøgelser, skal myndighederne sørge for:

- at der træffes de nødvendige forholdsregler og hygiejneforanstaltninger for at forhindre, at sygdommen breder sig, og
- når det gælder døende svin, at de aflives humanitært i henhold til Rådets direktiv 93/119/EØF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003⁽²⁾.

5. Hvis der på en mistænkt bedrift konstateres yderligere kliniske tegn eller læsioner, som kan tyde på afrikansk svinepest, men myndighederne ikke skønner, at disse fund er tilstrækkelige til at bekræfte et udbrud af afrikansk svinepest, og at laboratorieprøver derfor er nødvendige, skal der tages blodprøver til laboratorieundersøgelse fra de mistænkte svin og fra andre svin i hver af de underenheder, hvor de mistænkte svin holdes, efter de nedenfor fastsatte procedurer:

- a) til de serologiske undersøgelser skal der mindst udtages så mange prøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % i den pågældende underenhed
- b) antallet af prøver til virologisk undersøgelse bestemmes af myndighederne, som tager hensyn til, hvilke prøver der kan udføres, laboratorieprøvernes følsomhed og den epidemiologiske situation.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

6. Hvis der ved den undersøgelse, som foretages på en mistænkt bedrift, ikke konstateres kliniske tegn eller læsioner, der tyder på afrikansk svinepest, men myndighederne skønner, at yderligere laboratorieprøver er nødvendige for at udelukke afrikansk svinepest, anvendes prøvetagningsprocedurerne i punkt 5 som en rettesnor.

B. PRØVETAGNING PÅ EN BEDRIFT, HVOR SVIN AFLIVES EFTER BEKRÆFTELSE AF SYGDOM

1. For at fastslå, hvordan afrikansk svinepestvirus er kommet ind på en inficeret bedrift, og hvor lang tid der er gået siden virussets introduktion, skal der ved aflivningen af svin efter bekræftelse af et udbrud i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/60/EF tages blodprøver fra tilfældigt udvalgte dyr til serologisk undersøgelse.
2. Der skal mindst tages prøver fra så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % hos svinene i hver underenhed på bedriften⁽¹⁾.

Der skal også tages prøver til virologisk undersøgelse efter myndighedernes instruktioner, som tager hensyn til, hvilke analyser der kan udføres, laboratorieanalysernes følsomhed og den epidemiologiske situation.

I områder, hvor der tidligere er påvist vektorer inficeret med afrikansk svinepestvirus, skal der også indsamles bløde flåter til virologisk undersøgelse i overensstemmelse med myndighedernes instruktioner og bilag III til direktiv 2002/60/EF.

3. Når der er tale om sekundære udbrud, kan myndighederne dog beslutte at fravige punkt 1 og 2 og fastlægge en anden form for prøvetagning under hensyntagen til de allerede foreliggende epidemiologiske oplysninger om viruskilden, om, hvordan virusset er kommet ind på bedriften, og om den potentielle sygdomsspredning fra bedriften.

C. PRØVETAGNING, NÅR SVIN AFLIVES SOM FOREBYGGENDE FORANSTALTNING PÅ EN MISTÆNKET BEDRIFT

1. For at bekræfte eller udelukke afrikansk svinepest og opnå supplerende epidemiologiske oplysninger skal der, når svin aflives som forebyggende foranstaltning på en mistænkt bedrift i henhold til artikel 4, stk. 3, litra a), eller artikel 7, stk. 2, i direktiv 2002/60/EF, tages blodprøver til serologisk undersøgelse og blodprøver til virologisk undersøgelse efter proceduren i punkt 2.

2. Der skal først og fremmest tages prøver fra:

- svin, som viser tegn eller post mortem-læsioner, der tyder på afrikansk svinepest, og kontaktsvin
- andre svin, der kan have været i kontakt med inficerede eller mistænkte svin, eller som mistænkes for at være blevet kontamineret med afrikansk svinepestvirus. Der skal tages prøver fra disse svin efter myndighedernes instruktioner, som tager hensyn til den epidemiologiske situation.

Desuden skal der tages prøver fra tilfældigt udvalgte svin fra hver enkelt af underenhederne på bedriften⁽²⁾. I dette tilfælde skal der mindst tages så mange prøver til serologisk undersøgelse, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % i den pågældende underenhed.

Den type prøver, som skal tages til virologisk undersøgelse, og den test, der skal anvendes, bestemmes af myndighederne, som tager hensyn til, hvilke analyser der kan udføres, analysernes følsomhed og den epidemiologiske situation.

⁽¹⁾ Hvis der er gjort brug af undtagelsen i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/60/EF, skal prøverne dog tages i de underenheder på bedriften, hvor svin er blevet aflivet, uden at dette berører de yderligere undersøgelser og den yderligere prøvetagning af de resterende svin på bedriften, som gennemføres i overensstemmelse med myndighedernes instruktioner.

⁽²⁾ Hvis myndighederne har begrænset anvendelsen af forebyggende aflivning til den del af bedriften, hvor de svin, der mistænkes for at være inficeret eller kontamineret med afrikansk svinepestvirus, blev holdt, jf. artikel 4, stk. 3, litra a), i direktiv 2002/60/EF, skal prøverne dog tages i de underenheder på bedriften, hvor denne foranstaltning er blevet anvendt, uden at dette berører de yderligere undersøgelser og den yderligere prøvetagning af de resterende svin på bedriften, som gennemføres i overensstemmelse med myndighedernes instruktioner.

D. KONTROL OG PRØVETAGNING, INDEN DER GIVES TILLADELSE TIL FLYTNING AF SVIN FRA BEDRIFTER I IAGTTAGELSESDISTRIKTER ELLER OVERVÅGNINGSOMRÅDER, OGSÅ MED HENBLIK PÅ SLAGTNING ELLER AFLIVNING (ARTIKEL 10 OG 11 I DIREKTIV 2002/60/EF)

1. Uden at dette berører artikel 11, stk. 1, litra f), andet afsnit, i direktiv 2002/60/EF, skal den kliniske undersøgelse, som skal udføres af en embedsdyrlæge, for at der kan gives tilladelse til flytning af svin fra bedrifter i iagttagelsesdistrikter eller overvågningsområder i henhold til artikel 10, stk. 3, i nævnte direktiv:

— foretages senest 24 timer før svinenes flytning

— foregå i henhold til afsnit A, punkt 2.

2. Når det gælder svin, der skal flyttes til en anden bedrift, skal der ud over undersøgelserne i henhold til punkt 1 foretages en klinisk undersøgelse, der skal omfatte måling af kropstemperaturen på en bestemt andel af svinene, i hver af de underenheder på bedriften, hvor de svin, der skal flyttes, holdes.

Der skal mindst kontrolleres så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 10 % i disse underenheder.

3. Når der er tale om svin, som skal flyttes til et slagteri, en forarbejdningsvirksomhed eller andre steder med henblik på aflivning eller slagtning, skal der ud over undersøgelserne i henhold til punkt 1 foretages en klinisk undersøgelse af svinene i hver af de underenheder, hvor de svin, der skal flyttes, holdes. Hvis svinene er mere end tre-fire måneder gamle, skal denne undersøgelse også omfatte måling af kropstemperaturen på en bestemt andel af svinene.

Der skal mindst kontrolleres så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 20 % i de pågældende underenheder.

4. Når de i punkt 3 nævnte svin slagtes eller aflives, skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse eller blod- eller organprøver, som f.eks. tonsiller, milt eller lymfeknuder, til virologisk undersøgelse fra svinene fra hver enkelt af de underenheder, hvorfra der er flyttet svin.

Der skal mindst tages så mange prøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens eller virusprævalens på 10 % i hver enkelt underenhed.

Den type prøver, som skal tages, og den test, der skal anvendes, bestemmes af myndighederne, som tager hensyn til, hvilke analyser der kan udføres, analysernes følsomhed og den epidemiologiske situation.

5. Hvis der imidlertid konstateres kliniske tegn eller post mortem-læsioner, som tyder på afrikansk svinepest, når svinene slagtes eller aflives, gælder som undtagelse fra punkt 4 prøvetagningsbestemmelserne i afsnit C.
6. Den undtagelse, der er hjemlet i artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 4, i direktiv 2002/60/EF, kan indrømmes, hvis myndighederne sørger for, at der også anvendes en intensiv prøvetagnings- og undersøgelsesordning for de grupper af svin, der skal kontrolleres og undersøges som anført i punkt 2, 3 og 4. Som led i denne ordning skal der mindst tages så mange blodprøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 % i den pågældende gruppe svin.

E. KONTROL OG PRØVETAGNING VED GENINDSÆTTELSE AF SVINEBESÆTNINGER

1. Når der genindsættes svin på en bedrift i henhold til artikel 13, stk. 3, i direktiv 2002/60/EF, skal følgende prøvetagningsprocedurer anvendes:

— der må tidligst indsamles blodprøver 45 dage efter, at svinene er genindsat

— ved genindsættelse af kontrolsvin skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra et så stort antal tilfældigt udvalgte svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % i hver enkelt underenhed på bedriften

— ved genindsættelse af en hel besætning skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra et så stort antal tilfældigt udvalgte svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 20 % i hver enkelt underenhed på bedriften.

2. Når der genindsættes svin på en bedrift i henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv 2002/60/EF, skal følgende prøvetagningsprocedurer anvendes:

- der må tidligst indsamles blodprøver 45 dage efter, at svinene er genindsat
- ved genindsættelse af kontrolsvin skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra et så stort antal tilfældigt udvalgte svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 % i hver enkelt underenhed på bedriften
- ved genindsættelse af en hel besætning skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra et så stort antal tilfældigt udvalgte svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % i hver enkelt underenhed på bedriften.

Derefter må den procedure, der er fastlagt i tredje led ovenfor, tidligst gentages 60 dage efter genindsættelse af en hel besætning.

3. Efter enhver genindsættelse sørger myndighederne for, at der, hvis der forekommer sygdom eller dødsfald på bedriften af ukendte årsager, straks foretages en undersøgelse af de pågældende svin for afrikansk svinepest.

Disse bestemmelser gælder, indtil flytningsrestriktionerne for svin, jf. artikel 13, stk. 3, litra a) og b), og artikel 13, stk. 4, i direktiv 2002/60/EF, ophæves for den pågældende bedrift.

F. PRØVETAGNING PÅ BEDRIFTER I IAGTTAGELSESDISTRIKTET, INDEN RESTRIKTIONERNE OPHÆVES

1. For at foranstaltningerne i henhold til artikel 10 i direktiv 2002/60/EF kan ophæves i et iagttagelsesdistrikt, skal der på alle bedrifter i distriktet:

- foretages en klinisk undersøgelse efter procedurerne i afsnit A, punkt 2 og 3
- tages blodprøver til serologisk undersøgelse i henhold til punkt 2.

2. Der skal mindst tages så mange blodprøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % hos svinene i hver enkelt underenhed på bedriften.

Den undtagelse, der er hjemlet i artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 4, i direktiv 2002/60/EF, kan kun indrømmes, hvis myndighederne sørger for, at der tages så mange blodprøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 % i hver enkelt underenhed på bedriften.

G. PRØVETAGNING PÅ BEDRIFTER I OVERVÅGNINGSOMRÅDET, INDEN RESTRIKTIONERNE OPHÆVES

1. For at foranstaltningerne i henhold til artikel 11 i direktiv 2002/60/EF kan ophæves i et overvågningsområde, skal der på alle bedrifter i området foretages en klinisk undersøgelse efter procedurerne i afsnit A, punkt 2.

Desuden skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra svin:

- på enhver anden bedrift, hvor myndighederne finder prøvetagning nødvendig
- på alle ornestationer.

2. Når der tages blodprøver til serologisk undersøgelse på bedrifter i overvågningsområdet, skal antallet af blodprøver, som tages på disse bedrifter, være i overensstemmelse med afsnit F, punkt 2, første punktum.

Den undtagelse, der er hjemlet i artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 4, i direktiv 2002/60/EF, kan kun indrømmes, hvis myndighederne sørger for, at der tages blodprøver til serologisk undersøgelse på alle bedrifter i området. Der skal mindst tages så mange blodprøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 % i hver enkelt underenhed på bedriften.

H. SEROLOGISK OVERVÅGNING OG PRØVETAGNING I OMRÅDER, HVOR DER ER MISTANKE OM ELLER ER BEKRÆFTET AFRIKANSK SVINEPEST HOS VILDTLEVENDE SVIN

1. I tilfælde af serologisk overvågning af vildtlevende svin i områder, hvor der er bekræftet eller er mistanke om afrikansk svinepest, bør størrelsen af og det geografiske område for den målpopulation, der skal undersøges, først bestemmes, så det kan fastslås, hvor mange prøver der skal tages. Prøvens størrelse skal fastlægges i forhold til det anslåede antal levende dyr og ikke i forhold til antallet af nedskudte dyr.
2. Hvis der ikke foreligger oplysninger om populationens tæthed og størrelse, skal det geografiske område, hvor prøvetagningen skal finde sted, afgrænses under hensyntagen til den stadige tilstedeværelse af vildtlevende svin og tilstedeværelsen af naturlige eller menneskeskabte hindringer, der effektivt forhindrer omfattende og kontinuerlige vandringer. Når sådanne forhold ikke gør sig gældende, eller når der er tale om store områder, anbefales det at afgrænse prøvetagningsområder på ca. 200 km², hvor der normalt er en population på ca. 400-1 000 vildtlevende svin.
3. Uden at dette berører artikel 15, stk. 2, litra c), i direktiv 2002/60/EF, skal der mindst tages prøver fra så mange svin, at der i det afgrænsede prøvetagningsområde med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 %. Dette indebærer, at der mindst tages prøver fra 56 dyr i hvert enkelt afgrænset område.
4. Indsamling af prøver til virologisk undersøgelse fra vildtlevende svin, der er nedskudt eller fundet døde, skal gennemføres i henhold til kapitel V, afsnit B, punkt 1.

Når virologisk overvågning af nedskudte vildtlevende svin findes nødvendig, skal den først og fremmest gennemføres på dyr, der er under et år gamle.

5. Alle prøver, som sendes til laboratoriet, skal være ledsaget af det spørgeskema, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, litra h), i direktiv 2002/60/EF.

Kapitel V

Generelle procedurer og kriterier for indsamling og transport af prøver

A. GENERELLE PROCEDURER OG KRITERIER

1. Inden der gennemføres prøvetagning på en mistænkt bedrift, skal der tegnes et kort over bedriften, og de epidemiologiske underenheder på bedriften skal identificeres.
2. Hver gang en ny prøvetagning af svin findes nødvendig, skal alle svin, der tages prøver fra, mærkes entydigt på en sådan måde, at der nemt kan tages prøver fra dem på ny.
3. Alle prøver skal sendes til laboratoriet ledsaget af de relevante formularer som fastsat af myndighederne. Disse formularer skal indeholde nærmere oplysninger om de af prøvetagningen omfattede svins sygdomshistorie og de observerede kliniske tegn eller post mortem-læsioner.

Når der er tale om svin, som holdes på bedrifter, skal der gives klare oplysninger om de af prøvetagningen omfattede svins alder, kategori og oprindelsesbedrift. Det anbefales, at det sted, hvor hvert svin, der er taget prøver af på bedriften, befinder sig, registreres tillige med dets entydige identifikationsmærke.

B. INDSAMLING AF PRØVER TIL VIROLOGISK UNDERSØGELSE

1. Til påvisning af afrikansk svinepestvirus, -antigen eller -genom fra døde eller aflivede svin er tonsiller, lymfeknuder (gastrohepatiske, renale, submandibulære og retrofaryngeale), milt-, nyre- og lungevæv de mest velegnede prøver⁽¹⁾. Hvis der er tale om autolyserede kroppe, er en hel lang knogle eller sternum det mest velegnede prøvemateriale.
2. Prøver af blod fra svin tilsat antikoaguleringsmiddel og/eller størknet blod indsamles fra svin med tegn på feber eller andre sygdomstegn i henhold til myndighedernes instruktioner.

⁽¹⁾ Det anbefales også at indsamle prøver af ileum, da de kan anvendes til diagnosticering af klassisk svinepest.

C. TRANSPORT AF PRØVER

1. Det kræves, at alle prøver:

- identificeres korrekt
- transporteres og opbevares i tætte beholdere
- holdes kolde ved køleskabstemperatur; men hvis det forventes, at prøverne vil være mere end 48 timer om at nå frem til laboratoriet, bør der tages kontakt til laboratoriet for at få at vide, hvilken temperatur der bør holdes under transporten
- leveres til laboratoriet hurtigst muligt
- transporteres i en emballage, hvor der anvendes køleelementer eller tøris til at holde dem kolde
- anbringes i særskilte, tæt lukkede og behørigt mærkede plastbeholdere, når det gælder væv eller organer; disse plastbeholdere anbringes derpå i større beholdere, der er foret med tilstrækkeligt absorberende materiale til at beskytte dem og absorbere eventuelt udsivende væske
- så vidt muligt transporteres direkte til laboratoriet af en myndighedsperson, så der sikres hurtig og pålidelig transport.

2. Emballagen skal være mærket med modtagerlaboratoriets adresse, og følgende angivelse skal kunne ses tydeligt:

Patologisk materiale fra dyr, fordærveligt, skrøbeligt — Må kun åbnes i et laboratorium for afrikansk svinepest.

3. Den ansvarlige person i modtagerlaboratoriet skal underrettes om prøvernes ankomst i rimelig tid forinden.

4. Hvis prøver transporteres til EF-referencelaboratoriet for afrikansk svinepest⁽¹⁾ ad luftvejen, skal emballagen mærkes i henhold til IATA-reglerne.

Kapitel VI

Principper for og anvendelse af virologiske undersøgelser og evaluering af resultaterne

A. PÅVISNING AF VIRUSANTIGEN

1. Direkte immunofluorescens-test (DIFT)

Testprincippet er mikroskopisk påvisning af virusantigen på udstrygninger eller tynde snit af frosset organmateriale fra svin, der mistænkes for at være inficeret med afrikansk svinepestvirus. Intracellulære antigener påvises ved hjælp af FIT⁽²⁾-konjugerede specifikke antistoffer. I inficerede cellers cytoplasma ses fluorescerende inklusionslegemer eller granula.

Egnede organer er nyrer, milt og forskellige lymfeknuder. Når det gælder vildtlevende svin, kan en udstrygning af knoglemarvsceller også anvendes, hvis deres organer ikke kan fremskaffes eller er autolyserede.

Testen kan udføres på to timer. Da organprøver kun fås fra døde dyr, er den kun af begrænset værdi ved screening.

Denne test er yderst følsom for akut afrikansk svinepest. Når det gælder subakutte eller kroniske former, giver DIFT kun en følsomhed på ca. 40 %, formodentlig fordi der dannes antigen-antistof-komplekser, som blokerer reaktionen med det afrikansk svinepestkonjugerede antistof. Tilliden til testresultaterne kan være begrænset på grund af tvivlsom farvning, navnlig når der ikke er gjort nogen større erfaring med udførelse af testen, eller når de testede organer er autolyserede.

2. ELISA til antigenpåvisning

Virusantigen kan også påvises ved hjælp af ELISA-metoder, men det anbefales kun for de akutte former af sygdommen, fordi følsomheden er lav, når der findes antigen-antistof-komplekser. Antigen-ELISA'ens følsomhed bør være stor nok til at give et positivt resultat for dyr med kliniske tegn på akut afrikansk svinepest. Under alle omstændigheder anbefales det kun at benytte denne test til at undersøge hele besætninger, og da kombineret med andre virologiske test.

⁽¹⁾ EF-referencelaboratoriet har uindskrænket tilladelse til at modtage diagnostiske prøver og isolater af afrikansk svinepestvirus fra enhver anden medlemsstat. Hvis prøven kommer fra et land uden for EU, kan der fra dette laboratorium inden transporten rekvireres en kopi af importtilladelsen, som lægges i en konvolut, der anbringes udvendigt på emballagen.

⁽²⁾ Fluoresceinisothiocyanat.

B. VIRUSISOLATION OG -IDENTIFIKATION VED HJÆLP AF HÆMADSORPTIONSTEST (HAD)

1. Virusisolation er baseret på podning af prøvemateriale på modtagelige primære svinecellekulturer, monocytter og makrofager. De mest velegnede prøver til isolation af afrikansk svinepestvirus er fuldblod og leukocytter fra ikke-koagulerede blodprøver eller de i afsnit A, punkt 1, nævnte organer. Hvis der er afrikansk svinepestvirus i prøven, formerer det sig i cellerne og giver en karakteristisk cytopatisk effekt i de inficerede celler.
2. Hæmadsorptionsmetoden anbefales til identifikation af isolater af afrikansk svinepestvirus, fordi den er yderst følsom og specifik. HAD er baseret på afrikansk svinepestvirus' evne til at formere sig i svinemakrofager og fremkalde hæmadsorption, når der også er svineerythrocytter til stede. Der udvikler sig en karakteristisk »rosset« af erythrocytter rundt om de inficerede makrofager. Dog fremkalder et lille antal vilde stammer af afrikansk svinepestvirus ikke nødvendigvis hæmadsorption, men giver en cytopatisk effekt. Disse stammer kan identificeres via DIFT på cellekultursedimenter eller via PCR (polymerasekædereaktion).
3. Virusisolation er bedre egnet til undersøgelse af prøver fra et mindre antal dyr end til omfattende overvågning. Virusisolation er arbejdskrævende og varer en til tre dage, inden der foreligger resultater. To yderligere passager på cellekultur kan være nødvendige, for at der kan påvises en lille mængde virus i prøven. Dette kan resultere i en undersøgelsestid på op til 10 dage, før et endeligt resultat opnås. Autolyserede prøver kan være cytotoxiske for cellekulturen og dermed mindre anvendelige.
4. Virusisolation og -identifikation ved hjælp af HAD anbefales som referencetest til bekræftelse af positive resultater af en tidligere ELISA, PCR eller DIFT. Denne fremgangsmåde anbefales også, når det allerede ved andre metoder er bekræftet, at der er udbrudt afrikansk svinepest, specielt hvis der er tale om et primærudbrud eller et primært tilfælde.

Afrikansk svinepestvirus, der er isoleret i svinemakrofager, kan anvendes til viruskarakterisering og molekylær epidemiologi.

5. Alle isolater af afrikansk svinepestvirus fra alle primærudbrud, primært tilfælde hos vildtlevende svin eller tilfælde i slagterier eller transportmidler skal karakteriseres af et nationalt referencelaboratorium i medlemsstaten eller af ethvert andet laboratorium, som den pågældende medlemsstat har godkendt, eller af EF-referencelaboratoriet i henhold til afsnit E.

Under alle omstændigheder skal disse virusisolater hurtigst muligt sendes til EF-referencelaboratoriet, så de kan indgå i virussamlingen.

C. PÅVISNING AF VIRUSGENOM

1. Polymerasekædereaktionen (PCR) anvendes til påvisning af virusgenom i blod-, serum-, vævs- eller organprøver. Små fragmenter virus-DNA forstærkes ved PCR til påviselige mængder. En lang række isolater fra alle kendte virusgenotyper, inklusive både ikke-hæmadsorberende virus og lavvirulente isolater, kan påvises ved hjælp af primere fra en velbevaret del af genomet. Da denne test kun påviser en virusgenomsekvens, kan PCR være positiv, selv om der ikke er påvist noget infektiøst virus ved virusisolation (f.eks. i autolyserede væv eller prøver fra svin, som er i bedring, eller fra svin, som er kommet sig helt efter sygdommen).
2. PCR egner sig til undersøgelse af et begrænset antal omhyggeligt udvalgte prøver fra mistænkte dyr. Det er den anbefalede metode til organprøver, som er cytotoxiske, og hvor det derfor ikke er muligt at isolere virusset (f.eks. prøver fra vildtlevende svin).
3. Egnede prøvemateriale til PCR er de samme organer som organerne til virusisolation og serum. Flåt-homogenater kan også analyseres ved hjælp af PCR.
4. PCR kan udføres på en arbejdsdag. Den kræver det relevante laboratorieudstyr, særskilte faciliteter og erfarent personale. Det er en fordel, at infektiøs virus ikke skal opformeres på laboratoriet. PCR er yderst følsom, men der kan nemt forekomme kontamination, som fører til falsk-positive resultater. Derfor er streng kvalitetskontrol ubetinget nødvendig.

D. ANBEFALEDE VIROLOGISKE PRØVER OG EVALUERING AF RESULTATERNE

Virologiske prøver er ubetinget nødvendige til bekræftelse af afrikansk svinepest.

Virusisolation og HAD må betragtes som de virologiske referenceprøver og skal anvendes som bekræftende prøver, når det er nødvendigt. De anbefales navnlig i tilfælde, hvor positive DIF- eller PCR-resultater ikke er forbundet med påvisning af kliniske tegn eller læsioner, og i alle andre tvivlsomme tilfælde.

Et primærudbrud af afrikansk svinepest kan dog bekræftes, hvis der er påvist kliniske tegn eller læsioner hos de pågældende svin, og hvis prøver fra de samme mistænkte svin i mindst to forskellige test til påvisning af antigen, genom eller antistof har givet et positivt resultat.

Et sekundærudbrud af afrikansk svinepest kan bekræftes, hvis der ud over den epidemiologiske forbindelse med et bekræftet udbrud eller tilfælde er påvist kliniske tegn eller læsioner hos de pågældende svin, og hvis en test til påvisning af antigen, genom eller antistof har givet et positivt resultat.

Et primært tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin kan bekræftes ved virusisolation, eller hvis mindst to test til påvisning af antigen, genom eller antistof har givet et positivt resultat. Yderligere tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin, hvor der er konstateret en epidemiologisk forbindelse med tidligere bekræftede tilfælde, kan bekræftes, hvis en test til påvisning af antigen, genom eller antistof har givet et positivt resultat.

E. GENETISK KARAKTERISERING AF ISOLATER AF AFRIKANSK SVINEPESTVIRUS

1. Genetisk karakterisering af isolater af afrikansk svinepestvirus opnås ved at bestemme sekvenser af restriktionsenzymer og nukleotidsekvenser af dele af virusgenomet. Overensstemmelsesgraden mellem disse sekvenser og dem, der allerede er opnået fra tidligere virusisolater, kan indicere, hvorvidt sygdomsudbrud er forårsaget af virus med en europæisk eller afrikansk molekylærstruktur.

Genetisk karakterisering af isolater af afrikansk svinepestvirus er af afgørende betydning for at få større viden om virusets molekylære epidemiologi og de genetiske virusvarianter. Oplysningerne om molekylærstrukturen gør det muligt at klassificere nye isolater og giver information om, hvor de kan tænkes at stamme fra.

2. Hvis der ikke kan udføres molekylær karakterisering af virus på et nationalt laboratorium eller på et andet laboratorium, der er godkendt til at diagnosticere afrikansk svinepest, på kort tid, skal den oprindelige prøve eller virusisolatet snarest muligt sendes til EF-referencelaboratoriet til molekylær karakterisering.

De data fra restriktionszymanalysen og sekvenseringen af isolater af afrikansk svinepestvirus, som de laboratorier, der er godkendt til at diagnosticere afrikansk svinepest, ligger inde med, skal sendes til EF-referencelaboratoriet til indlæsning i dette laboratoriums database.

Oplysningerne i denne database skal være til rådighed for alle nationale referencelaboratorier i medlemsstaterne. Hvis det er hensigten, at oplysningerne skal offentliggøres i videnskabelige tidsskrifter, skal EF-referencelaboratoriet dog efter anmodning herom fra det pågældende laboratorium garantere, at de behandles fortroligt, indtil de er offentliggjort.

Kapitel VII

Principper for og anvendelse af serologiske undersøgelser og evaluering af resultaterne

A. GRUNDPRINCIPPER OG DIAGNOSTISK VÆRDI

1. Det anbefales at anvende en specifik test til påvisning af antistoffer mod afrikansk svinepest ved subakutte og kroniske former, ligesom i større undersøgelser og i udryddelsesprogrammer for afrikansk svinepest, og det af flere grunde:
 - i) der produceres hurtigt antistoffer i de inficerede svin; hos disse svin kan antistofferne som regel påvises i serumprøver syv til ti dage efter infektionen
 - ii) der findes ingen vacciner mod afrikansk svinepest; det betyder, at specifikke antistoffer kun dannes efter en infektion med afrikansk svinepestvirus, og
 - iii) antistofferne kan påvises i lang tid efter infektionen: hos svin, som er kommet sig efter sygdommen, kan der i mange måneder efter påvises talrige specifikke antistoffer, og hos en del af disse svin endog i hele deres levetid.

Hos smågrise kan der i de første ti uger af deres levetid påvises specifikke maternelle antistoffer mod afrikansk svinepestvirus. Halveringstiden for maternelle antistoffer i smågrise er ca. tre uger. Hvis der konstateres antistoffer mod afrikansk svinepest i smågrise på over tre måneder, stammer de næppe fra moderdyret.

2. Påvisningen af antistoffer mod afrikansk svinepestvirus i vævssaft fra indleverede organer tjener til at støtte diagnosen afrikansk svinepest på mistænkte bedrifter, til i tilfælde af et bekræftet udbrud at anslå, hvornår infektionen er blevet introduceret, og til sygdomsovervågning.

Lokalisering af seropositive svin på bedriften kan give nyttige oplysninger om, hvordan og hvor afrikansk svinepestvirus er kommet ind på bedriften.

Der må dog foretages en nøjagtig evaluering af resultaterne af de serologiske prøver under hensyntagen til alle de kliniske, virologiske og epidemiologiske fund som led i den undersøgelse, der skal gennemføres ved mistanke om eller bekræftelse af afrikansk svinepest i henhold til artikel 8 i direktiv 2002/60/EF.

B. ANBEFALEDE SEROLOGISKE PRØVER

1. ELISA-testen, den indirekte immunofluorescenstest (IIFT) og immunoblottingstesten er de foretrukne analysemetoder til serologisk bekræftelse af afrikansk svinepest.

Kvaliteten og sensitiviteten af den serologiske diagnose, der stilles på de nationale laboratorier, må regelmæssigt kontrolleres som led i den sammenlignende undersøgelse, som EF-referencelaboratoriet med mellemrum tilrettelægger for laboratorierne.

2. ELISA-testen er den mest pålidelige og nyttige test ved omfattende serologiske undersøgelser. Den går ud på at påvise antistoffer mod afrikansk svinepestvirus bundet til virusprotein, som er hæftet til en fast fase, ved at der tilsættes A-protein konjugeret med et enzym, som fremkalder en synlig farvareaktion, når det reagerer med det rigtige substrat.
3. De nationale laboratorier skal med regelmæssige mellemrum foretage kvalitetskontrol af følsomheden og specificiteten af hver batch af ELISA-reagenser ved hjælp af det sæt referencesera, som EF-referencelaboratoriet leverer. Dette sæt skal omfatte:

- sera fra svin i den tidlige fase af infektion med afrikansk svinepestvirus (mindre end 17 dage efter infektion)
- sera fra svin, der er ved at komme sig (mere end 17 dage efter infektion).

Den ELISA-test, der skal anvendes til den serologiske diagnosticering af afrikansk svinepest, skal kunne påvise alle referencesera fra de svin, som er ved at komme sig. Alle resultater, der opnås med referenceseraene, skal være reproducerbare. Desuden bør alle positive sera fra den tidlige fase også påvises. De resultater, der opnås med referenceseraene fra svin i den tidlige infektionsfase, er en indikation af ELISA-testens følsomhed.

4. IIFT er en hurtig metode med stor følsomhed og specificitet, når det gælder påvisning af antistoffer mod afrikansk svinepest fra enten sera eller vævsekssudater. Den går ud på at påvise antistoffer mod afrikansk svinepest, som er bundet til et monolayer af MS-celler, der er inficeret med et tilpasset afrikansk svinepestvirus. Antigen-antistofreaktionen påvises ved hjælp af et mærket fluorescerende A-protein. Positive prøver viser specifik fluorescens nær ved de inficerede cellers kerne.

En kombineret anvendelse af DIFT og IIFT til at undersøge organer, blod og eksudater fra dyr med kliniske tegn på afrikansk svinepest giver mulighed for en hurtig og pålidelig bekræftelse af sygdommen.

5. Immunoblottingstesten er en yderst specifik og følsom metode, der går ud på at anvende nitrocellulose strips, der indeholder virusproteiner som antigen. Den specifikke antigen-antistofreaktion påvises ved at tilsætte et A-protein-peroxidasekonjugat og et passende substrat. Metoden er meget velegnet til at undersøge sera, som ikke har givet noget sikkert resultat med ELISA-testen.

Kapitel VIII

Minimumskrav til sikkerheden på laboratorier for afrikansk svinepest

1. Kravene i tabel 1 skal være opfyldt på alle laboratorier, hvor afrikansk svinepestvirus skal forstærkes ved dyrkning i cellekulturer. Post mortem-undersøgelser, behandling af væv til DIFT eller PCR og serologi med anvendelse af inaktiveret antigen kan dog foregå på et lavere indeslutningsniveau, forudsat at minimumskravene i tabel 1 er opfyldt, og at der er garanteret grundlæggende hygiejne og desinfektion efter gennemført arbejde samt sikker bortskaffelse af kroppe, væv og sera.

2. Kravene i tabel 2 skal være opfyldt af alle laboratorier, hvor afrikansk svinepestvirus podes på dyr.
3. Alle lagre af afrikansk svinepestvirus skal opbevares sikkert, enten i frossen eller frysetørret form. Hver enkelt ampul skal være tydeligt mærket, og der skal føres detaljerede registre over viruslagrene med angivelse af datoer for og resultater af kvalitetskontroller. Der skal også føres registre over tilgangen af virus til lageret med udførlige oplysninger om kilden og over virus, som afgives til andre laboratorier.
4. Det anbefales, at der til sikkerhedsområdet, hvor der arbejdes med afrikansk svinepestvirus, knyttes områder, hvor der ikke håndteres afrikansk svinepestvirus. Disse andre områder bør være til rådighed til klargøring af glas og fremstilling af substrater, vedligeholdelse og tilberedning af ikke-inficerede cellekulturer, behandling af sera og serologiske undersøgelser (uden brug af levende afrikansk svinepestvirus) og administrativ støtte.

Tabel 1

Principper for biologisk indeslutning, som er relevante for diagnostiske laboratorier

	Minimumskrav	Supplerende krav
Arbejds miljøet i almindelighed	Normalt atmosfæretryk. Rum, der udelukkende benyttes til bestemte procedurer.	Normalt atmosfæretryk, HEPA-filtrering af afgangsluften. Rum, der udelukkende benyttes til diagnosticering af klassisk eller afrikansk svinepest. Alt spildevand, som kan være kontamineret, skal behandles for at inaktivere afrikansk svinepestvirus (varme eller ad kemisk vej).
Laboratoriebeklædning	Særlig yderbeklædning, som kun benyttes i enheden for afrikansk svinepestvirus. Engangshandsker til al håndtering af inficeret materiale. Yderbeklædningen steriliseres, inden den fjernes fra enheden, eller vaskes ved høj temperatur i enheden.	Fuldstændig omklædning ved ankomst. Laboratoriebeklædning, som kun benyttes i enheden for afrikansk svinepestvirus. Engangshandsker til al håndtering af inficeret materiale. Beklædningen steriliseres, inden den fjernes fra enheden, eller vaskes ved høj temperatur i enheden.
Kontrol af personale	Kun adgang til enheden for uddannet personale, hvis navne på forhånd er oplyst. Hænderne vaskes og desinficeres, inden enheden forlades. Personalet må ikke komme på steder, hvor der er svin, i 48 timer efter at have forladt enheden.	Kun adgang til enheden for uddannet personale, hvis navne på forhånd er oplyst. Hænderne vaskes og desinficeres, inden enheden forlades. Personalet må ikke komme på steder, hvor der er svin, i 48 timer efter at have forladt enheden.
Udstyr	Biologisk sikkerhedskabinet (klasse I eller II) til al håndtering af levende virus. Kabinettet bør have dobbelt HEPA-filtrering af afgangsluften. Alt udstyr til laboratoriearbejdet skal forefindes i den pågældende laboratorieafdeling.	

Tabel 2

Krav til biologisk sikkerhed gældende for forsøgslokaler

	Krav
Arbejds miljøet i almindelighed	Kontrolleret undertrykventilation. HEPA-filtrering af afgangsluften. Udstyr til fuldstændig dekontaminering eller rygning ved forsøgets afslutning. Alt fast eller flydende affald skal behandles for at inaktivere afrikansk svinepestvirus (varme/forbrænding eller ad kemisk vej).

	Krav
Laboratoriebeklædning	Fuldstændig omklædning ved ankomst. Beklædningen steriliseres, inden den fjernes fra enheden, eller vaskes ved høj temperatur i enheden.
Kontrol af personale	Kun adgang til enheden for uddannet personale, hvis navne på forhånd er oplyst. Beklædningen efterlades indenfor før brusebadet. Brusebad, når enheden forlades. Personalet må ikke komme på steder, hvor der er svin, i 48 timer efter at have forladt enheden.
Udstyr	Alt udstyr, der kræves til laboratoriearbejdet, skal forefindes i enheden. Alle materialer skal steriliseres, når de fjernes fra enheden, eller skal, når det gælder prøver fra dyr, anbringes i to tætte beholdere — en inder- og en yderbeholder — med desinficeret overflade med henblik på transport til laboratoriet for afrikansk svinepest.
Dyr	Alle dyr skal slagtes, inden de fjernes fra enheden, post mortem-undersøgelserne skal udføres inden for sikkerhedsområdet, og kroppene skal forbrændes ved undersøgelsernes afslutning.

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES AKTION 2003/423/FUSP

af 5. juni 2003

om Den Europæiske Unions militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, artikel 25, stk. 3, artikel 26 og artikel 28, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 8. maj 2003 fælles holdning 2003/319/FUSP vedrørende Den Europæiske Unions støtte til gennemførelse af Lusaka-våbenhvileaftalen og fredsprocessen i Den Demokratiske Republik Congo og om ophævelse af fælles holdning 2002/203/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Rådet vedtog den 10. december 2002 fælles aktion 2002/962/FUSP om ændring og forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Den Store Søers Område i Afrika ⁽²⁾.
- (3) Rådet anmodede den 19. maj 2003 generalsekretæren/den højtstående repræsentant om at undersøge, om der vil kunne gennemføres en EU-militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo.
- (4) FN's generalsekretær har anmodet FN's medlemsstater om at sende en midlertidig stabiliseringsstyrke til Ituri-regionen til gennemførelse af mandatet i FN's Sikkerhedsråds resolution 1484 (2003) af 30. maj 2003.
- (5) I overensstemmelse med EU's koncept med en koordinerende nation, der blev godkendt den 24. juli 2002 som konceptuelt grundlag for gennemførelse af selvstændige EU-ledede militære krisestyringsoperationer med anvendelse af en koordinerende nation, skal en medlemsstat udpeges som koordinerende nation.
- (6) Med henblik på at planlægge og forberede deployeringen af en EU-styrke i Den Demokratiske Republik Congo bør der udpeges et hovedkvarter for operationen, og der bør udnævnes en øverstbefalende for operationen og en øverstbefalende for styrken.
- (7) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) bør udøve den politiske kontrol med og den strategiske styring af den EU-ledede operation og træffe de relevante afgørelser i overensstemmelse med traktatens artikel 25, stk. 3.
- (8) I overensstemmelse med retningslinjerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 7.-9. december 2000 i Nice bør denne fælles aktion fastlægge den rolle, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant skal spille i overensstemmelse med traktatens artikel 18 og 26 i forbindelse med implementeringen af foranstaltninger, der hører under den politiske kontrol og den strategiske styring, der udøves af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité i overensstemmelse med traktatens artikel 25.
- (9) Tredjelande kan deltage i operationen efter opfordring fra Rådet.
- (10) I henhold til traktatens artikel 28, stk. 3, afholder medlemsstaterne de aktionsudgifter til denne fælles aktion, der har indvirkning på militærområdet, i overensstemmelse med de generelle rammer, der er fastlagt i Rådets afgørelse af 17. juni 2002.
- (11) Ifølge traktatens artikel 14, stk. 1, skal de midler, der stilles til rådighed for Unionen for hele den fælles aktions varighed, fastsættes; i den forbindelse bør der fastsættes et finansielt referencebeløb.
- (12) Det finansielle referencebeløb for de fælles udgifter til operationen udgør på nuværende tidspunkt det bedste skøn og foregriber ikke de beløb, som vil blive fastlagt i det endelige budget i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i afgørelsen om de generelle rammer af 17. juni 2002.
- (13) I overensstemmelse med artikel 6 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Den Europæiske Unions afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet, og Danmark deltager heller ikke i finansieringen af operationen —

⁽¹⁾ EUT L 115 af 9.5.2003, s. 87.

⁽²⁾ EFT L 334 af 11.12.2002, s. 5.

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Mission

1. Den Europæiske Union gennemfører en EU-militær operation i Den Demokratiske Republik Congo, benævnt Artemis, i overensstemmelse med mandatet i UNSCR 1484 (2003).

2. De styrker, der deployeres med henblik herpå, skal operere i overensstemmelse med målene i de rammer for en EU-aktion i Bunia, der er godkendt af Rådet.

Artikel 2

Udpegelse af en koordinerende nation

Frankrig vil optræde som koordinerende nation for operationen.

Artikel 3

Udnævnelse af den øverstbefalende for operationen

Generalmajor Neveux udnævnes til EU's øverstbefalende for operationen (OPCDR).

Artikel 4

Udpegelse af et hovedkvarter for operationen

Hovedkvarteret placeres ved Centre de Planification et de Conduite des Opérations (CPCO) i Paris, Frankrig.

Artikel 5

Udpegelse af øverstbefalende for styrken

Brigadegeneral Thonier udnævnes til EU's øverstbefalende for styrken.

Artikel 6

Planlægning og iværksættelse af operationen

Rådet godkender operationsplanen (OPLAN), autoriserer operationsreglerne og træffer beslutning om iværksættelse af operationen.

Artikel 7

Politisk kontrol og strategisk ledelse

1. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) udøver med referat til Rådet den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af operationen. Rådet bemyndiger herved PSC til at træffe de nødvendige beslutninger i overensstemmelse med traktatens artikel 25. Denne bemyndigelse omfatter kompetencen til at ændre operationsplanen, kommandovejen og operationsreglerne. Beslutningskompetencen vedrørende operationens karakter og afslutning forbliver i Rådet, som bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant.

2. PSC aflægger med regelmæssige mellemrum rapport til Rådet.

3. PSC modtager med regelmæssige mellemrum rapporter fra formanden for Den Europæiske Unions Militærkomité (CEUMC) vedrørende gennemførelsen af militæroperationen. PSC kan, i det omfang det er relevant, indkalde OPCDR til sine møder.

Artikel 8

Militær ledelse

1. EU's Militærkomité (EUMC) overvåger, at den militære operation, der gennemføres under ansvar af OPCDR, udføres korrekt.

2. EUMC modtager med regelmæssige mellemrum rapporter fra OPCDR. Den kan om nødvendigt indkalde OPCDR til sine møder.

3. CEUMC fungerer som det primære kontakttled til OPCDR.

Artikel 9

Forbindelserne med FN, Den Demokratiske Republik Congo og andre deltagere i fredsprocessen

1. Formandskabet, den koordinerende nation, generalsekretæren/den højtstående repræsentant, OPCDR og EU's særlige repræsentant for De Store Søers Område sikrer tæt samordning af deres respektive aktiviteter med hensyn til gennemførelsen af denne fælles aktion.

2. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant, der bistås af EU's særlige repræsentant for De Store Søers Område, fungerer i tæt samordning med formandskabet som det primære kontakttled til FN, myndighederne i Den Demokratiske Republik Congo og nabolandene samt andre deltagere i fredsprocessen.

3. Den øverstbefalende for styrken opretholder, vedrørende spørgsmål af relevans for sin mission, i passende omfang kontakt med de lokale myndigheder, FN's mission i Den Demokratiske Republik Congo (MONUC) og andre internationale aktører.

Artikel 10

Tredjelandes deltagelse

1. Uden at dette anfægter EU's selvstændige beslutningstagning og EU's fælles institutionelle ramme, kan tredjelande opfordres til at deltage i operationen.

2. PSC træffer passende foranstaltninger i forbindelse med aftaler om deltagelse og forelægger dem for Rådet, hvis dette er påkrævet, samt foranstaltninger vedrørende tredjelandes eventuelle finansielle deltagelse i de fælles udgifter.

3. Rådet bemyndiger herved PSC til efter anbefaling fra OPCDR og EUMC at træffe de relevante afgørelser om accept af de foreslåede bidrag.

4. Rådet bemyndiger herved PSC til at træffe de relevante afgørelser om nedsættelse af en bidragyderkomité, hvis tredjelandene yder væsentlige militære bidrag.

Artikel 11

Finansielle ordninger

1. Rådet indfører procedurerne for efterfølgende afregning af udgifter ⁽¹⁾ med henblik på at dække de fælles udgifter til den i artikel 1 nævnte operation.

2. I forbindelse med denne operation finansieres indkvartering og logi for de samlede styrker og udgifter til transport af de samlede styrker ikke som fælles udgifter.

3. Det finansielle referencebeløb er 7 000 000 EUR.

Artikel 12

Videregivelse af oplysninger til tredjelande og internationale organisationer

1. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har bemyndigelse til i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive EU-klassificerede oplysninger og dokumenter, der er fremstillet med henblik på operationen, til tredjelande, der er inddraget i den fælles aktion.

2. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har bemyndigelse til til tredjelande, der er inddraget i den fælles aktion, at videregive ikke-EU-klassificerede dokumenter vedrørende Rådets forhandlinger om operationen, som i overensstemmelse med Rådets forretningsordens artikel 6, stk. 1, er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 13

De EU-ledede styrkers status

Om nødvendigt fastlægges status for de EU-ledede styrker i Den Demokratiske Republik Congo i en aftale med regeringen for Den Demokratiske Republik Congo, der indgås på grundlag af traktatens artikel 24.

Artikel 14

Fællesskabsindsats

Rådet noterer sig, at Kommissionen, hvor det er relevant, vil rette sin indsats imod gennemførelsen af denne fælles aktions mål.

Artikel 15

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft den 5. juni 2003. Den løber indtil den 1. september 2003.

Artikel 16

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. juni 2003.

På Rådets vegne
M. CHRISOCHOÏDIS
Formand

⁽¹⁾ På grundlag af modellen for Rådets afgørelser om fastsættelse af præfinansieringsprocedurer for finansieringen af EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet (godkendt af Rådet den 27.1.2003).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 925/2003 af 27. maj 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/298/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Den Tjekkiske Republik og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000

(Den Europæiske Unions Tidende L 131 af 28. maj 2003)

Side 5, artikel 6, stk. 2, første afsnit:

i stedet for: »2. For produkter, der importeres under de kontingenter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 3, ledsages importlicensansøgningen ... Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 (¹).«

læses: »2. For produkter, der importeres under de kontingenter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, ledsages importlicensansøgningen ... Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 (¹).«
